

OPPRØR

Nummer 8

Årgang 3

november 1991

Arbeidere og
undertrykte
i alle land,
forén dere!

G. A. DALSBØ
DRAMSVÆIEN 1
9000 TROMSØ

Scheffo.

Tranmæl.

Orepp.

„Revolutionen.“

Tegnet av Otto Hjort.

Der er meget som tyder paa at de nye partiledere vil gaa i de gamles fotspor. Men de tar naturligvis meget længere skridt.

AKP/RV-kompromisset:

NY VENDING

På Arbeiderpartiets landsmøte i 1918 erobret den nye radikale retningen ledelsen i partiet. Tegneren Otto Hjort gjorde seg den gang sine refleksjoner i forhold til kursendringen.

AKPs kompromiss-vedtak gir uttrykk for en ny vending i partidebatten, men vil vendingen i virkeligheten føre med seg noe nytt?

– Det viktigste med kompromisset er endret praksis, sier landsstyremedlem Paul Gamlemshaug til Opprør. Det må ikke bli som i Jugoslavia der det vedtas utallige våpenhviler, mens krigen bare fortsetter å rase.

– Jeg vil understreke noe som er vesent-

lig nytt i AKP, sier Erling Folkvord:

– De fleste, uansett fløy, viser nå i praksis at de er innstilt på å diskutere uenigheter på en måte som ikke ødelegger for framtidig samarbeid. Det representerer et klart og positivt brudd med erfaringa fra tidligere partikamper, og lover bra for framtida.

Kragerø RV har vedtatt en uttalelse der de sier at de verken er enig i flertallets eller mindretallets forslag til plattform, og sier at de derfor er glade for vedtaket i AKPs landsstyre:

– Å bygge ut RV samtidig som AKP beholdes er ikke et kompromiss, slik vi ser det, men en tredje løsning som passer

Kragerø RV godt, heter det.

Inne i dette nummeret av Opprør vil du blant annet finne ut:

Om Erling Folkvord tror på RV som Det Revolusjonære Partiet.

Om Per Overrein har slått fra seg tanken om ett parti.

Om Per stiller til valg til ledelsen i AKP på neste landsmøte.

Om landsstyremedlemmene i AKP tror på kompromisset.

Når AKPs neste landsmøte avholdes.

SE MIDTSIDENE

RV på Tin

Jeg mener valgresultatet i Oslo tilsier at vi med hånda på hjertet kan si til folk at det er mulig å vinne stortingsmandat, skriver RV-lederen, Aksel Nærstad, i en artikkel om mulighetene om to år.

RVs arbeidsutvalg har diskutert saken, og Aksel legger i dette nummeret fram standpunkter og tall.

Er det rein ønsketenkning? Er du for eller imot felleslister? Si din mening raskt! Landsstyret i RV skal ha møte om stortingsvalget 18. januar.

SE SIDE 10

Ny faglig sekretær

Sentralstyret har bestemt at Johan Petter Andresen (bildet) går inn som faglig sekretær og leder av Faglig utvalg, etter at Vegard Holm trakk seg som faglig leder. Johan Petter er industrimaler og organisert i Fellesforbundet.

Faglig utvalg vil konsentrere seg om følgende saker:

EØS/EF.

Tariffoppgjøret/kvinnelønna

Debatten om LOs organisasjonsform

Faglig strategi.

I dette nummer finner du «Faglig nytt»-spalta med meldinger fra den nye faglig-sekretæren.

SE SIDE 4

Bøllene i bevegelse

Studieutvalget har tatt på seg ansvaret for å lede arbeidet med «Kast deg frampå» kursene, eller «Bøllekursene». Anne Skjelkvåle er nyan-satt som daglig leder for dette arbeidet på halv tid.

For kort tid siden arrangerte de en samling for kursledere. Dette er den andre samlingen på utvalgets initiativ, og planen er å holde slike kursleder-samlinger to ganger i året. Lederspørsmålet er stadig en flaskehals. Jeg tror vi må ha som målsetting å rekruttere ledere hele tida, sier Anne Skjelkvåle til Opprør.

Det har også nylig vært avholdt et vellykka «Kast deg frampå-kurs» i Larvik, og Opprør var der.

SE SIDE 5

BØLLE-
LEDER

OPPRØR

Månedssavis utgitt av AKP og RV
I redaksjonen:
Erik Ness
(redaktør og ansvarlig utgiver)
Birger Thurn-Paulsen
Tor Otto Tollefsen
Redigering og layout:
Katrine Malmo

PARTI-
SEKRETÆRENDet er nå
det gjelder!

Kampen mot norsk medlemskap i EF går nå inn i en avgjørende fase. Stortinget skal til våren (tidspunktet er ennå ikke klart) behandle EØS-avtalen og dersom det ikke er 42 representanter som stemmer mot, blir den vedtatt.

EØS-avtalen er et økonomisk medlemskap i EF, der Norge uten innflytelse underlegger seg EFs fire friheter. Den betyr at vi mister retten til nasjonalt sjølstyre på helt vesentlige områder og gir fra oss råderetten over våre viktigste ressurser - ikke bare fisk, men også kraftressurser, bank, forsikring, oljekonsepsjoner og nøkkel-industri. EØS vil få store virkninger på hverdagslivet i Norge bl.a gjennom enda sterkere nedbygging av «velferdsstaten».

Vi har bare noen måneder på oss. Skal vi klare å få 42 representanter til å stemme mot avtalen, er det helt avgjørende å mobilisere en virkelig stor massebevegelse som kan legge press på særlig KrF, men også DNA. DNA-ledelsens taktikk er å hindre at motstanden organiserer seg og blir synlig på gata - det må møtes ved at store deler av fagbevegelsen går sammen med fiskere, bønder, ungdom i en virkelig stormønstring mot EØS. (Se mer om dette på side 3.)

Den viktigste oppgava til partiet fram til stortingsbehandlingen er kampen mot EØS

Det pågår for tida en diskusjon i partiet om mulighetene for den revolusjonære bevegelsen og hva slags organisering som er nødvendig og mulig. Det er en viktig debatt, men vi må ikke bli sittende på kammeret med indre stridigheter mens virkeligheten raser forbi.

Hvor var DU da Norge blei medlem av EF?

GUDRUN HØVERSTAD

Kompromiss og politisk kamp

Landsstyret i AKP har samla gått inn for et kompromiss i partidebatten. (Vedtaket står på midtsidene i dette nummer.) Bakgrunnen for dette er en felles erkjennelse av at en skjerpa partikamp nå ville skade alle fløyen i partiet, ødelegge framtidige samarbeidsmuligheter i RV og føre stadig flere medlemmer over i passivitet. Landsstyret vedtok samtidig at partiets hovedoppgave er å stoppe EØS-avtalen. Kompromisset er en forutsetning for at det skal bli en realitet.

Dette er ikke en hestehandel på toppen. Kompromisset skyldes også at striden ikke står mellom klart avgrensede politiske fløyen. I mange politiske spørsmål går uenighetene fortsatt på kryss og tvers, slik at en splittelse etter de nåværende fløyene oppleves av mange som svært meningsløs. Uenighetene skyldes delvis også ulike erfaringer og ulike konkrete situasjoner forskjellige steder i landet.

Landsstyrets vedtak er en innstilling til landsmøtet i AKP. Vedtak om RV fattes sjølsagt på RVs landsmøte. Samtidig vil vedtaket ha betydning allerede fra nå. Vedtaket betyr at min-

dretallet i sentralstyret/landsstyret på landsmøtet ikke vil legge opp til kamp om nedlegging av AKP. I stedet vil ledelsen både fram til og på landsmøte prioritere diskusjonen om AKPs muligheter. Samtidig som flertallet ikke vil opprettholde sin kamp i RV for å begrense RVs virksomhet til valg og parlamentarisk arbeid. Og vedtaket gir grønt lys for eksperimentering både med AKP og RV-organisering lokalt utfra de konkrete forholda. På den måten vil også konkrete erfaringer kunne bidra i den videre debatten.

Kompromisset betyr ikke at den politiske kampen er gravlagt og at det legges lokk på debatten. Vi er fortsatt like uenige om partistrategien, og det er fortsatt viktig å diskutere de ulike plattformene for partiet framover. Det vil bli politisk kamp om hva som skal være AKPs innretning; og om hva det betyr å utvikle RV til et revolusjonært parti, både om politisk linje og organisering. Men kampen vil ha mulighet til å skje innafor rammen av et videre samarbeid og en fredelig separasjon. Det stiller også krav til metodene i kampen framover. Et samarbeid forutsetter at en jobber for å

LEDER

unggå utkjør av typen oppslaget i Ny Tid og forøvrig respekterer noen felles spilleregler.

Sjøl mener jeg at i en situasjon med et RV som utvikles i retning av et breiere revolusjonært parti, vil AKP

måtte se RV som et enda viktigere arbeidsfelt. Samtidig som jeg på ingen måte tenker meg AKP redusert til en fraksjon i RV.

AKP vil måtte ta mer alvorlig på rollen som kontroversiell motstrøm og politisk og ideologisk kraftsenter for analyse og politiske linjer. Dette er ikke mulig uten at det blir kombinert med aktiv innsats og en mer enhetlig linje og taktikk i klassekampen. I første omgang i kampen mot EØS-avtalen, men også når det gjelder antirasisme, miljøkamp osv. En slik rolle vil også være nødvendig om det skal være mulig å komme i kontakt med og slåss sammen med ungdom, og gjennom det utvikle partiet i revolusjonær retning og bidra til å bygge opp Rød Ungdom.

Samtidig er det viktig å stille seg begrensede, realistiske mål utfra våre faktiske styrker og ressurser. Og finne praktiske løsninger for organisering av partiet på mindre steder, og tilbud til enkeltmedlemmer.

Kompromisset gir oss mer rom til å ta diskusjonen om AKPs utviklingsmuligheter.

SIRI JENSEN

Profil

En ny generasjon Folkvord er i farta - Jorunn. Til våren er hun russ på Oslo Katedralskole, eller Katta blant venner. Da har hun gått gradene i det norske skoleverket og synes det kan holde en stund. Hun er sånn passe lei skolen og vil prøve å ta seg en pause. Hun kunne tenke seg et opphold i Latin-Amerika, blant annet for å lære spansk.

At jeg er lei av skolen handler mye om hva slags skole vi har, sier hun. Det er en veldig resultatorientert skole. Du går på en måte på skolen for karakterene. Det er en eksamensretta undervisning, ikke framtidsretta. Fra læreres side er det liten vilje til å ta med seg, eller ta hensyn til aktivitet og kunnskap ut over pensum. Og karakterjaget går ut over folk. Det er gjort en undersøkelse som viser at når sterke og svake elever jobber sammen i gruppe lærer alle mer. Når gruppene ble satt sammen av bare sterke og svake hadde begge dårligere utbytte.

Jorunn er en engasjert og pratsom jente. Å stille spørsmål for å få henne på glid er nærmest unødvendig.

En viktig sak i skolen nå, fortsetter hun, er Blegen-utvalgets innstilling. Den går blant annet inn for desentralisering av myndighet ned til skolene. (Hørt den før?) Vi frykter at det bare er det økonomiske ansvaret som blir desentralisert - uten at det settes inn økte midler i undervisninga og til stillinger. Det blir en rammebevilgning som hver enkelt skole skal styre sjøl. Dette skulle vært prøvd ut i

Ingen tid å miste

Oslo i høst. Det er ikke gjort, bortsett fra at en prøveordning på et halvt år bare ville vært en vits. Blegen-utvalget går ellers inn for å utvikle nære forbindelser mellom skolen og det lokale næringslivet. Vi spør om det ikke da vil bli sånn at skolen selger tjenester til næringslivet for å overleve.

Nå er vi langt inn i skolepolitikken, Da kan du kanskje si noe om Oslo Gymnasiastutvalg hvor du er valgt til

leder?

Ja, det betyr jo litt ut fra at Oslo har vært en bastion for de konservative. Selv om ikke resultatene fra skolevalgene skulle tilsi det. En av de store sakene i hele NGS, er for eller mot privat-skoler. I Oslo blir det en utfordring, for flertallet her går i retning av å være for. En annen viktig sak i Oslo er kampen for morsmålsundervisninga. Ellers er en av de store debatte-

Jorunn Folkvord RUer,
leder Oslo Gymnasiastutvalg

ne i NGS hvilken vei skolen skal gå, eller debatten om skolevurdering. Vi vil at dette skal være en felles sak for lærere og elever.

La oss ikke glemme RU i all skolepraten.

Jeg er optimist på vegne av Rød Ungdom, sier Jorunn uten å nøle. Det er stor aktivitet for tida. Vi opplever at mange henvender seg til oss, og det fører til studiesirkler. Youngstorget på «Myrdal-lørdagen» var flott. Der var det mye ungdom, ungdom som ikke har opplevd krigen. Ellers er det jo nok å ta fatt på - rasismen, EF, arbeidsløsheten og en temmelig eksplosiv verden. Ingen kan kalle oss «desert-generasjonen.» Hvis ikke ungdommen tar ansvaret går verden til helvete. Sjøl om vi må være obs på følelsen av at alt går til helvete uansett, så tror jeg ungdommen ser nødvendigheten av å gjøre noe. Ser at vi trenger systemskifte. Vi kan ikke legge oss på ryggen.

Gjennom et særemne i norsk har jeg kommet bort i Rudolf Nilsen. Det som er viktig for oss er at han sa mye om nødvendigheten av å kjempe. Jeg tenker på diktet «Stjernen»:

«Ja, det var en flokk naive, som hvad enn der skulle skje måtte sette ut i livet sin ide - og som tross i alt som stengte brøt sin vei mot stjerneland! For å nøies med å lengte er det somme ikke kan.»

Vi er generasjonen som ikke har tid til å vente, sier Jorunn Folkvord.

BIRGER THURN-PAULSEN

Slagplan for nei-bevegelsen

AKP vil jobbe i nei til EF-bevegelsen for å få gjennomslag for parolen «Nei til EØS» som den sentrale oppgava i EF-motstanden idag.

Landsstyret har fatta vedtak om kampen mot EØS-avtalen. Uttalelsen som er gjengitt på denne sida streker opp partiets linje. Her følger noen punkter fra vedtaket om partiets arbeid.

1. AKPs hovedoppgave

Kampen mot EØS-avtalen er partiets hovedoppgave fram til stortingsbehandlingen.

Det er bare mulig å vinne denne kampen ved ei landsomfattende massemobilisering og bygging av aksjonsenheter mellom ulike organisasjoner som er imot EØS-avtalen. Det er også avgjørende å vinne store deler av fagrørsla på grunn- og mellomplanet i privat og offentlig sektor, i og utenfor LO.

2. Paroler

Paroler for kampen mot EF i denne perioden bør være:

- Nei til EØS (handlingsparole)
- Nei til EF (agitasjonsparole)
- Nei til salg av Norge (agitasjonsparole)
- Kamp mot EF-imperialismen (propagandaparole)

3. Behandliga i Stortinget

Vi vil jobbe i nei til EF-bevegelsen, og i ulike organisasjoner der vi er, for å få gjennomslag for parolen «Nei til EØS» som den sentrale oppgava i EF-motstanden idag, og få fram at hovedslaget om norsk EF-medlemskap faktisk står nå.

I dette vedtaket ligger også at vi ser kravet om folkeavstemning om EØS som tapt. Samtidig må vi fortsette å vise at Stortinget ikke har mandat til å vedta EØS-avtalen og at de i tilfelle gjennomfører et politisk kupp. Dette er viktig for å undergrave legitimiteten til et eventuelt vedtak og legge grunnlag for å reise kampen mot det.

Vi vil jobbe for og delta i en omfattende opplysningskampanje med allsidige former for materiale, fra hvitbok til enkle agitasjonssedler.

En viktig oppgave er å legge forholda til rette slik at folk slipper til med aktivisme.

AKSJON

Forslag til aksjon i forbindelse med Stortingsbehandlingen:

Med opptrapping gjennom ei aksjonsuke i forbindelse med at stortingsmeldinga blir lagt fram i februar.

Fiskere, bønder, fagorganiserte, ungdom og andre bør gå sammen om ei stormønstring i Oslo. Hovedtrekkene av denne aksjonsplanen bør utvikles av Nei til EF og alle nei-organisasjoner må inviteres til å slutte opp.

Fiskebåter inn i Oslofjorden, traktorer inn mot sentrum, mobilisering av offentlige transportmidler, fagforeningsdelegasjoner med faner fra hele landet osv.

Aksjonsplanen kan f.eks. settes i verk tre dager før EØS skal opp i Stortinget.

4. Merkedager

8.mars og 1.mai vil vi jobbe for at Nei til EØS står sentralt i paroler og taler. 1.mai må Nei til EØS være et minimumsgrunnlag.

KAMPANJE

5. Propaganda og agitasjon.

Vi drar igang kampanjen «Mal Norge NEI», med maling av sentrale paroler på alle lure steder. Sett igang

umiddelbart! Dette egner seg godt for samarbeid med ungdom.

Vi «maler» også med merker. Merker med Nei til EØS. Nei til EF. (Kan bestilles fra AKP-kontoret, sentralt.) I tillegg vil vi ta initiativ til at det blir laget plakater.

I propagandaen må vi legge vekt på følgende:

Hva EØS-avtalen betyr og konkrete konsekvenser i ulike lokal-samfunn, ulike bransjer og forbundsområder.

At vi har en frihandelsavtale med EF - og hva det betyr.

Vi har viktige råvarer som EF trenger - og hva det betyr.

Der det er mulig må vi ta initiativ til at det blir møter om EØS på skoler osv.

6. Tiltak i partiet.

Skal vi klare å opptre som samla kraft og spille en rolle i å skape en massebevegelse, må alle partilag diskutere EØS-avtalen og den politisk/taktiske situasjonen.

Alle lag må ta del i spredninga av Nei til EFs materiale og eventuelle underskriftsaksjoner mot EØS-avtalen.

I hvert distrikt må det så langt det er mulig utpekes en hovedansvarlig, som samordner EF-arbeidet.

7. AKP og RV

AKPs medlemmer vil jobbe i RV for at RVs medlemmer deltar i kampen mot EØS-avtalen etter de samme hovedlinjene.

8. Konferanse

Det skal holdes en faglig konferanse om EØS-avtalen og kampen i fagbevegelsen for AKP/RV-medlemmer. (Se faglig spalta s.4.)

UTTALELSE

Nei til EØS!

På grunn av den store motstanden og skepsisen til EF og EØS er det mulig å vinne kampen mot ratifisering av EØS-avtalen.

For å klare dette trengs det en omfattende opplysningskampanje om konsekvensene av EØS-avtalen og kraftig aktivisering av motstanden, både i fagbevegelsen og resten av samfunnet.

Norsk tilslutning til EØS betyr at Norge mister retten til nasjonalt sjølstyre på helt vesentlige områder. Vi går inn i en prosess som bare kan ende ett sted, nemlig med EF-medlemskap og en fullstendig underlegging under Brussel med sitt diktatur av kapital og embetsverk.

EF utvikler seg nå til en union som deltar aktivt i nyoppdelingen av verden i kamp med USA og Japan. I første omgang dreier det seg om handelskrig, i neste omgang om bruk av militære midler; europahæren bygges allerede opp. EF er en rikmannsklubb med tollmurer og front mot den 3. verden.

Norge trenger ikke noen EØS-avtale for å kunne fortsette med sin store eksport til EF-landa. Den nåværende frihandelsavtalen gir i virkeligheten like god sikring av markedsadgangen for norske eksportvarer. Norsk og internasjonal storkapital trenger en EØS-avtale for å kunne utplyndre norske naturressurser mer effektivt, og for å kunne rive ned de rettigheter og levekår som folket har tilkjempet

seg. Til og med mange næringslivsledere må innrømme at en EØS-avtalen vil bety nye ti-tusener av arbeidsløse.

Rune Gerhardsen sier at EF-motstandere og EF-tilhengere nå bør bli enige om å godta EØS-avtalen og utsette spørsmålet om fullt medlemskap. Men EØS er ikke grunnlag for noe «nasjonalt kompromiss».

Avtalen åpner for en omfattende nyordning av Norge, der avvikling av sosiale og faglige rettigheter vil stå sentralt. Vi underlegger oss ikke bare et lovverk som vi kjenner fra før, men også alle nye EF-lover basert på kapitalens fire friheter. Derfor tjener Rune Gerhardsens EØS-uttalelser i praksis DNA-ledelsens taktiske spill for fortsatt å legge lokk på all diskusjon om, og folkelig motstandskamp mot EØS-avtalen.

Slik får Stortinget mulighet til å gjennomføre et politisk kupp uten engang å avholde en folkeavstemning.

EØS-avtalen går lenger enn det folk stemte nei til i 1972. Det sittende Storting er valgt ut fra den forutsetning at forholdet til EF skulle være uendret i perioden. Dersom Stortinget var sammensatt etter resultatet av årets valg, da EØS og EF ble diskutert, ville det ikke ha vært 3/4 flertall for EØS-avtalen.

Stortinget har ingen rett til å vedta en EØS-avtale. Dersom det skjer vil vi reise parolen: **NEI TIL EF - UT AV EØS!**

INNLEGG

Hvorfor ikke la AKP gå inn i RV?

«Vi kan gjøre akkurat det samme som før, sammen med noen til - det er jo likevel de samme folka.» Dette er et vanlig argument.

Dette ville være mulig en del plasser, og noen steder er det kanskje riktig å gjøre det. Kompromisset gir rom for ulike lokale løsninger som kan bety mer jobbing med folk utafør partiet og mindre dobbeltarbeid. Men RV er en helhetlig landsomfattende organisasjon, og det reiser større problemer.

For det første ville det være stor uenighet om hva som skulle være det politiske grunnlaget for et RV som skulle erstatte AKP. Skal det være kommunistisk? Hva slags forhold skal det ha til lærdommene fra den klassiske kommunistiske tradisjon? Dette har også betydning for politikken idag, som synet på staten, analysa av imperialismen, det nasjonale spørsmålet. Her synes jeg plattformen til Per m.fl. er uklart. Skal det bygge på AKPs prinsipp-program, i tilfelle hva skal kuttes ut?

Per m.fl. skriver i sin plattform at de vil sette igang en prosess der RV blir det samlende alternativet for alle til venstre for SV. Jeg tror ikke et så samlende alternativ vil forbli revolusjonært. Dess breiere man tenker seg RV, dess mer behov for AKP. AKPerne innafor RV forblir ikke kommunister hvis de ikke fortsetter å være organisert og utvikler politikken videre gjennom praksis.

Per m.fl. legger stor vekt på at AKPs historie gjør det umulig å satse på AKP. Jeg er skeptisk til et parti fundert på en så negativ oppsummering

av AKPs historie. Hva vil det føre til i politisk praksis og rom for anti-kommunisme?

Det er også uenighet om hva slags organisasjon et slikt RV skulle være.

Per m.fl. er for et parti med organiserte politiske tendenser, med AMG, NKP osv. Det er også uklart hvordan de vil forene et aktivistparti med folk som vil være medlemmer på et løsert grunnlag.

Jeg mener at dersom partimedlemmene skal kunne delta i dagskampen med en felles langsiktig strategi, må den politiske linja være deres egen eiendom, noe de har vært med å skape og står inne for. Det krever et tett organisert parti med vekt på å utvikle politikk sammen, ikke som en arena for kamp mellom ulike tendenser.

Kan ikke hele AKP bare gå inn i RV og få gjennom sin linje? En ting er at vi idag ikke har noen felles linje og dermed vil ta med oss alle motsigelsene inn i RV. En annen ting er at jeg mener det hadde vært feil. RV er idag i stor grad et dagskamp-parti innretta på valg. Selv med ei linje for å utvikle RV til et revolusjonært parti, vil RV måtte finne sin egen vei, basert på de som faktisk er med. Dette kan ikke dikteres av noen fløy i AKP. Vi må respektere at folk er blitt med i RV på ulikt grunnlag.

Jeg mener at det i dag er umulig å gjøre RV til et parti som kan erstatte AKP. En slik linje vil også ødelegge RVs mulighet til å favne breiere og rekruttere flere folk til den revolusjonære bevegelsen.

SIRI JENSEN

FAGLIG NYTT

Ny faglig sekretær

Sentralstyret har bestemt at Johan Petter Andresen går inn som faglig sekretær og leder av Faglig utvalg, etter at Vegard Holm trakk seg som faglig leder. Johan Petter er industrimaler og organisert i Fellesforbundet.

Faglig utvalg vil konsentrere seg om følgende saker: EØS/EF.

Tariffoppgjøret/kvinnelønna
Debatten om LOs organisasjonsform
Faglig strategi.

Konferanse om EØS

Sett av lørdag 14. desember til konferanse i Oslo! Da blir det faglig politisk konferanse om kampen mot EØS for AKP og RV-medlemmer.

Landsstyremøtet til AKP slo fast at EØS avtalen betyr at Norge vil gå inn i en prosess som vil ende med fullt medlemskap i EF. Det er altså fra nå og fram til stortingsbehandlingen på vårparten at slaget står.

For motstandskampen har det avgjørende betydning å vinne kampen om EØS i fagbevegelsen. AKP og RV er den viktigste organiserte krafta i denne kampen, men for å vinne må EØS ha en helt annen prioritering enn det som har vært tilfelle hittil.

Konferansen den 14. desember, som er for AKP og RV-medlemmer både i privat og offentlig sektor i og utafør LO, vil bli det viktigste initiativet før jul for å få til en mye bedre organisering av vårt arbeid i fagbevegelsen. Forberedelsene til konferansen er ennå kommet kort, men vi tenker oss følgende skisse: Det vil bli to hoveddiskusjoner:

Om den politiske betydninga av EØS medlemskap og om hvordan kampen kan føres i fagbevegelsen både generelt og innafør de enkelte forbund.

Allerede nå bør medlemmer i de enkelte forbundsområder lage konsekvensanalyser av EØS avtalen og være forberedt på å presentere dette på konferansen. Det er enda bedre dersom slike analyser sendes inn på forhånd.

Tidspunkt:
Konferansen starter 10.00 og avsluttes 18.00.

Påmelding:
Meld deg på ved å ringe til partikontoret i Oslo. Tlf: 02-384250.

Påmeldingsfrist: 10. desember.

Tariff oppgjøret 1992

NHO og DNA ledelsen kjører videre på moderasjonslinja. Den viktigste motkrafta mot disse er AKP og RV. Det vi foretar oss har stor betydning for hvordan tariffoppgjøret vil utvikle seg.

Tariffoppgjøret er allerede igang. Flere forbund er ferdige med behandlinga på grunnplanen allerede, men de fleste står fortsatt igjen.

De fleste AKPer og RVer er ikke tillitsvalgte, men de aller fleste er organiserte. Alle organiserte kan reise krav i sin fagforening til tariffoppgjøret. Denne muligheten vil vi at du skal bruke!

De to viktigste krava er: «Nei til moderasjon» og «Stort generelt tillegg.» Eit tall som er blitt en del brukt er 7,- kroner timen. Dette tilsvarer en lønnsøkning på ca. 14 000,- i året.

De viktigste argumentene mot høyt generelt tillegg er at Norges konkurransevne svekkes og at vi vil få økt inflasjon. Med så stor arbeidsledighet er det lite sannsynlig at inflasjonen vil øke noe særlig. Dessuten så ville det ikke skade gjeldsslavene noe om det var litt høyere inflasjon.

Konkurransevnen vil utvilsomt øke dersom lønna går ned, men hva hjelper det om konkurransevnen øker dersom man ikke får solgt varene likevel! Den engelske arbeiderklassen tjener jo atskillig mindre enn oss, men det kapitalistiske England går ikke noe bedre for det. Veien ut av den økonomiske stagnasjonen går ikke gjennom lønnsnedslag.

Et tredje argument er skattereformen. Jeg har ennå til gode å se tall som tar helheten i folks økonomi i betraktning, så inntil videre tror ikke jeg på at vi tilsammen vil betale mindre til stat og kommune enn det vi gjør nå. Men, dersom det er sant at vi får en skatte og avgiftslette på noen hundre kroner så er det et ubestritt faktum at det er de rike som tjener mest på skattereformen. Vi må bruke tariffoppgjøret til å ta igjen vårt monn. Ellers så får vi økte klasseskiller her på berget, og det er vi mot! Altså still krav om høyt generelt tillegg.

Det andre sentrale kravet går på å få opp kvinnelønna og forsvare den solidariske lønnspolitikken. Det vil si: **Reis krav om individuell minstelønnsgaranti på minimum 90 prosent av gjennomsnittlig industriarbeiderlønn.** Hvordan du skal få fram dette kravet konkret er avhengig av hvordan din tariffavtale ser ut. NHO er lite glad for lavtlønnsgarantiene, og det vil være en hard kamp å både forsvare dem og bedre dem.

Nå er resten opp til deg...
JOHAN PETTER ANDRESEN
Faglig sekretær i AKP

Propell fra Kristiansand

AKP tar mål av seg til å få sving på ungdomsarbeidet. I den anledning møter OPPRØR selve propellen i Kristiansand Rød Ungdom: Kåre Knutsen (23), lagsleder, medlem av RUs sentralstyre, nordlending og Manchester United-tilhenger.

For to-tre år siden var Rød Ungdom her i byen nært ikke eksisterende. Nå har dere et lag i vekst. Hvorfor har folk meldt seg inn?

– De nye medlemmene er folk vi har kjent i flere år. Vi har jobba bevisst, og hatt vekst som målet for aktiviteten, og lagt vekt på å være synlige.

– Veit mange hva RU står for?

– Det varierer. De fleste har ikke peiling. Men RU er den politiske ungdomsorganisasjonen som jobber best eksternt i byen. Vi har åpne møter, stands, selger Rebell og holder aksjoner. Det er bare Kristelig Studentforbund som er på høyde med oss.

– Hva slags forhold har dere til andre organisasjoner og fronter?

– Våre medlemmer deltar i SOS-Rasisme, Kvinnefronten og Ungdom mot EF. Rød Ungdom samarbeider bra med disse frontene. Vi har også vært med i Natur og Ungdom. Men vi har ikke jobba bevisst i frontene - ikke verva eller markert RUs politikk spesielt. Kanskje vi burde ha gjort det. Men vi har jobba med miljøsak og antirasistisk kamp med utgangspunkt i RU, og kjørt egne løpesedler og stands på disse sakene.

Et sted å være?

– Har RU-laget et bra sosialt tilbud?

– Oppmøtet er bra på lagsmøtene. Det tyder på at folk trives.

I det siste har vi hatt lagsmøte annenhver uke, og på hvert møte vedtar vi noe eksternt: et åpent møte eller en aksjon. Dessuten er ikke Kristiansand så jævla stor, så vi ser hverandre ofte.

– Har dere et fast sted å treffes utenom lagsmøtene?

– Før fantes det en ungdomskafé i byen. Noen av oss gikk der, men det blei for mye kaffe og røyk og tvilsomme saker. Klart det trengs et fast sted, sånn at vi kan trekke til oss nye ungdomsgrupper. Vi kjørte en stund samlinger i kjelleren til FN-Sambandet, men det var dyrt å leie, og vanskelig å få til faste dager. Hadde vært bra å ha et kontor, eventuelt sammen med AKP eller RV. Med kopi-maskin! Så slapp vi å være avhengig av at Oslo forer oss med løpesedler. Da kunne vi si: «Her er Rød Ungdom! Kom inn!»

Jentekamp

– Fører laget noen bevisst linje i forhold til jenter?

– Vi har hatt pornodiskusjon, og på neste lagsmøte skal vi ta opp jentekamp. Og så har vi hatt to bøllekurs i løpet av det siste året. Ikke det at vi har verva medlemmer på det, men jentene fra bøllekurs har vært med på aksjoner og sirkler siden.

– Hvilke erfaringer har dere med å verva fra studierisikler?

– Vi hadde en sirkel i fjor med 7-8 ungdommer. Bare en av dem meldte seg rett inn. Men flere har tatt spranget seinere,

Kåre Knutsen har vært en viktig drivkraft bak Rød Ungdom i Kristiansand. Foto: Torill Storvestre.

etter å ha vært med på pornoaksjoner, spraying, stand og Rebell-salg.

– Er det vanskelig å få ikke-medlemmer med på sånt? – Nei. Det er folk vi kjente fra før.

– Åssen skal laget fortsette å vokse?

– For det første må vi ta vare på de medlemmene vi allerede har. Vi må bli enige i fellesskap om en strategi for at folk skal få jobbe politisk på en måte de liker. Sånn at alle føler seg hjemme i organisasjonen, og vi styrker det sosiale. Vi må fortsette å jobbe eksternt, og skaffe oss et fotfeste på videregående skoler. Der har vi bare noen få i dag. Altså bør vi jobbe mer aktivt med skolepolitiske saker, og prøve å få våre medlemmer inn som representanter i elevorganisasjonene. Vi kjenner en del 13-14-åringere som vi skal kjøre egen sirkel for, sånn at ikke det kommer for eksempel ei enslig 14-årig jente og snur i døra fordi hu ser at det bare er «gamlinger» med.

AKPere - skjerp dere!

– Hva bør AKPs ungdomsprioritering innebære?

– AKP sitter på mange dyktige folk, og masser av kunnskap. Der hvor det fins noen få ungdommer som er interessert i å bli med i et nytt lag, kan AKP stå for innledningen på et åpent møte. Skal det bli lag på nye steder, trengs det folk som kan prate og spre informasjon om hva RU står for. Det er også viktig å ta kontakt med nærmeste RU-lag og opprette kontakt. Hvis jeg skal tenke lokalt: AKP må tenke på at hvis de skal verva til partiet, må det skje gjennom ungdommen, og da må ungdomsarbeidet prioriteres fullt ut. Det holder ikke å sette det bort til en ungdomsansvarlig - hele laget må ta grep om ungdomsarbeidet. AKP må ta initiativet til at det fungerer. AKP må spørre hva de kan gjøre for oss, og omvendt. De kan støtte oss med penger, de kan skaffe innledere og stille opp på våre arrangementer.

– Er du fornøyd med forholdet til AKP som det har vært?

– Nei. Det vi har oppnådd her

i byen, har vi i stor grad oppnådd uten AKP. Vi har fått god støtte fra enkelte, men ikke fra AKP-laget som helhet. Hvis det hadde bidratt med sine erfaringer, hadde vi hatt et bedre RU-lag både i kvantitet og kvalitet.

Sterkt og svakt

– Si noe om de sterke og svake sidene til RU i Kristiansand?

– Sterke sider: Vi har jobba bra eksternt, og vi har holdt på de medlemmene som har meldt seg inn de siste to åra. Og vi har pågangsmot.

– Svake sider? (Lang pause)

Vi har nok ikke diskutert stort, og sitter med lite skolering. Vi har kanskje markert oss for dårlig på enkelte felt, særlig miljøvern og skolepolitikk. Men miljøvern har vi tatt grep om, med en tredagers miljøleir nå i november. Det kommer folk fra Sandefjord, Haugesund, Larvik, Oslo og selvfølgelig herfra. Vi har hatt stand på Markens de siste fire helgene, og vi har delt ut nesten tusen løpesedler om leiren. Får vi førti deltakere, er vi fornøyd, og det tegner bra. Fædrelandsvennen skal kjøre en sak på leiren, og det står stadig igjen en god del mobilisering.

– Har du noen oppbyggelige ord til 17-åringere som vil starte RU-lag på et nytt sted?

– Ta tida til hjelp. Gjør dere synlige på gata, selv to-tre stykker kan utrette mye rart. Og vær tålmodig - straks du har fått røtter, gror det fort.

KNUT NÆRUM

PS

Kopimaskin

I intervjuet med Kåre på denne sida leser vi at Rød Ungdom i Kristiansand ønsker seg et lokale sammen med AKP samt en kopimaskin.

Er det noen AKPer/AKP-lag som ikke driver ungdomsarbeid? Kjenner de sin besøkestid? Ta kontakt med Erik Ness i OPPRØR så formidler han det som trengs for å sikre ungdommen en kopimaskin: nok hundrelapper.

NY BOK!

DEN FLERSTEMMIGE
REVOLUSJONEN

Kjersti Ericsson:

Foto: Ole Sævihaug

Et oppgjør med den tradisjonelle marxismen og den vestlige radikale tenkinga og politikken. Boka utfordrer eurosentrismen og er tufta på økologisk bevissthet og et kvinnersperspektiv som gir nytt liv til gamle spørsmål - i ei tid da mange erklærer sosialismen død.

Bestill boka nå - vi sender til inn- og utland m/ giro.

Ja, jeg bestiller ... eks. av Kjersti Ericsson: Den flerstemmige revolusjonen kr. 198,-

Navn:

Adr.

Postnr./sted:

Send kupongen til: Tronsmo Bokhandel, p.b. 6754 St. Olavs pl. 0130 Oslo eller ring (02) 20 25 09 eller fax. (02) 11 33 74.

KK 19.10.91

Ingenting er som før!

I midten av oktober arrangerte stå-sammen-gjengen kurs i Larvik. Kurslederne, Geir Christensen og Anne Steinsland, førte deltakerne som hadde et alderspenn på 25 år, gjennom et opplegg der enigheten var stor om at «ingenting er som det var» etter dette. Opprør snakket med deltakerne etter kurset.

Det har nylig vært avholdt Stå-sammen kurs i Larvik. Geir Christensen og Anne Steinsland, nederst til høyre, ledet kurset som hadde deltakere med et alderspenn på 25 år. Foto: Erik Ness.

Anne:— Jeg har fått endel ideer som vi kan bruke i RU-laget i Larvik, for eksempel: Hvordan få folk til å bli bedre kjent sånn at de kommer på møtene.

Åssen unngå å bli «the boss», men med-spiller.

Åssen folk skal bli sikrere sånn at de tør å si ting.

Anders:— Først og fremst har jeg lært å gjenkjenne herskertechnikker og hvordan jobbe med det. Jeg har begynt å tenke litt på en annen måte, bryte med gammel vatenkning om organisasjonsarbeid og hvordan løse oppgaver.

Maria:— Jeg har fått mange ideer på hvordan drive Natur og Ungdom i byen. Fram til nå har styret bestemt og fordelt oppgaver. Vi må prøve å få medlemmene med. Det var moro med rollespill.

Anne:— Jeg er imponert over så flinke ungdommene er.

Geir:— Det å skape engasjement er viktig og et uløst problem i sosialismens historie. Stå-sammen-kursene er en viktig del av å skape noe nytt.

ERIK NESS

Stå-sammen kurset kontaktes ved å ringe Tor Otto Tøllefsen tlf: 02-18004

8 personlige rettigheter:

1 Du har rett til å være din egen dommer, til sjøl å bedømme dine egne handlinger, du veit best hva du er god for.

2 Du har rett til å si nei uten å få dårlig samvittighet, og til å si nei uten å gi noen grunn for det.

3 Du har rett til ikke å være perfekt, til å gjøre feil og til å si: jeg vet ikke.

4 Du har rett til å kreve at du blir tatt på alvor og behandla som et ansvarlig voksent menneske, til å gi uttrykk for egne meninger, og kreve at de gis samme respekt og omtanke som andres meninger.

5 Du har rett til å bestemme sjøl om du vil ta ansvar for et annet menneskes følelser eller personlige situasjon, du har rett til å gjøre det eller til å la være.

6 Du har rett til å kreve at dine behov skal bli tatt hensyn til, og at de er like viktige som andres behov, og du bestemmer sjøl hva som dekker disse behovene.

7 Du har rett til å vise hvem du er, kle deg som du vil, snakke det språket du vil, og du har rett til å gi uttrykk for dine følelser, uten å frykte for konsekvensene.

8 Du har rett til å vise vennlighet, uten at du samtidig mister retten til å sette dine egne grenser

(Fra deltakerheftet på Stå-sammen kurset)

Bøllene i bevegelse

Studieutvalget har altså tatt på seg ansvaret for å lede arbeidet med «Kast deg frampå» kursene, eller «Bøllekursene». De har holdt på med det en stund, og det har begynt å sette spor. For kort tid siden arrangerte de en samling for kursledere. Dette er den andre samlingen på utvalgets initiativ, og planen er å holde slike kursleder-samlinger to ganger i året. De gir mulighet til å fortelle om egne tanker, opplevelser og erfaringer med kursene. Kursarbeidet oppsummeres og selve kurset vurderes.

«Bølle-avis»

Det er nå i gang et arbeid med å vurdere kurset som helhet, med tanke på å omarbeide, ajourføre og eventuelt forkorte innledningene. I tillegg skal Signe Blindheim og Liv Finstad lage et trinn II kurs. Gyda Glup kjenner vi fra Opprørs sisteside, men hun er ikke bare Studieutvalgets Klara Klok, hun er også den nye avisa til Bølle-lederne. Den er foreløpig kommet to ganger.

Feministisk filosofi

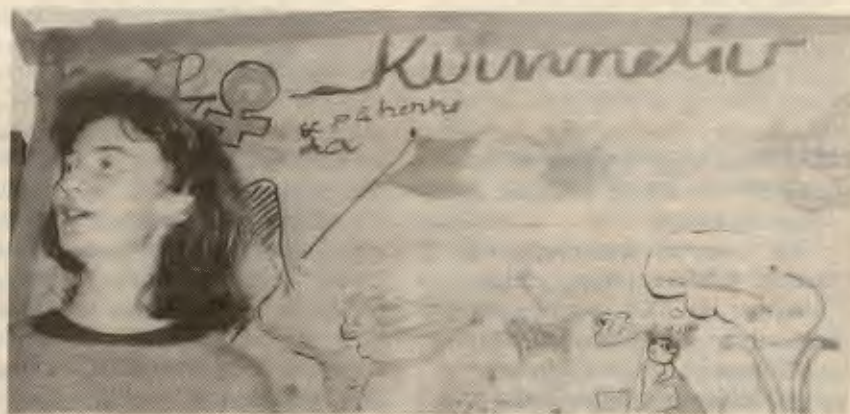
Men nå Anne, som har tatt på seg det daglige ansvaret.

— Kan du fortelle litt om din egen bakgrunn og innfallsvinkel til Bøllekursene?

— For tida studerer jeg filosofi, med

Arbeidet med Bøllekursene har vært i stampe en stund. Men Studieutvalget har tatt ansvaret, og Anne Skjelkvåle er ansatt på deltid som daglig leder. Her kommer hun - vi presenterer Anne og litt av det som skjer med Bøllekursene.

vekt på feministisk vitenskaps-kritikk. Det betyr at vi stiller spørsmål ved begreper som objektivitet, rasjonalitet, kunnskap og viten. Det er menn som har dominert vitenskap og forskning. Hvis kvinner hadde vært til stede på det feltet, er det spørsmål om de ikke ville ha valgt andre metoder og andre temaer, hatt en kjærlighet til stoffet, i motsetning til mennenes rasjonelle innfallsvinkel. Vi kan si det samme om områder som legeviten-skapen og selve den tekniske utviklinga. Dette skal føre fram til at jeg blir kvinne-forsker når jeg «blir stor». Før jeg kastet meg ut i dette jobba jeg 11 år i industrien på en kvinnearbeids-

Studieutvalget har ansatt Anne Skjelkvåle på deltid som daglig leder for Bøllekurs-bevegelsen. Foto: Birger Thurn-Paulsen.

plass. Så Bøllekurs-arbeidet passer godt inn i mitt perspektiv.

Ros eller ris?

— Har du erfaring fra å lede kurs også, kanskje?

— Ja, og det er en viktig og god erfaring. Kursene er på en måte selvbe-kreftende. Hver gang du leder et kurs viser de sin berettigelse. Jeg har lyst til å ta opp en sak som jeg er opptatt av, og som vi har diskutert i det siste. Kursene er lagt opp slik at vi bare skal gi hverandre ros, og ikke kritikk. En del kurs-deltakere har reist spørsmålet om vi ikke kan ta i bruk såkalt konstruktiv kritikk. Jeg har et lite avsnitt fra Anne-Cath Vestly som jeg synes

sier noe fint i denne sammenhengen. Sokrates og Guro spiller fiolin. Lillen og Tullemor hører på, og Lillen sier: «Jeg synes det er litt falsk, jeg.» Da svarer Tullemor: «Du må lære deg å høre på de rene og riktige tonene. Noen er selvfølgelig falske i begynnelsen, men det er mange helt riktige.»

— Det er vanskelig for oss å gi troverdig ros, det er noe vi må lære. Vi diskuterte dette på siste Bølleleder-samling, og det var stor enighet om å opprettholde «gi ros tenkninga.»

Flere kursledere

— Hvordan går selve kursarbeidet for tida?

— Vi holder kursene etter planen, men lederspørsmålet er stadig en flaskehals. Jeg tror vi må ha som målsetting å rekruttere ledere hele tida, slik at vi heller har mange ledere over kort tid, enn relativt færre over lang tid. Lederne har gjort en kjempejobb, men folk har mindre kapasitet etter hvert, samtidig som det er enormt krevende å lede et kurs. Videre har det vært en propp at alle ledere måtte komme fra AKP, siden det er partiets kurs. Det er løsna på nå. Det er alltid to ledere, og det er bestemt at den ene kan være utenfra. Da kan vi gå ut og rekruttere nye ledere fra miljøet rundt partiet. Vi bør kanskje også diskutere å løsne på det enda mer.

Da kan jeg også reklamere for et lederkurs som planlegges i Telemark i januar. Og for kursstedet på Dal, som vi prøver å ruste opp i samarbeid med de som driver det. Jeg vil også understreke betydningen av ledersamlingene. De gir viktige impulser og erfaringer, og jeg håper vi kan få inn enda flere til disse samlingene. For meg personlig, i det daglige arbeidet, er det godt å ha Studieutvalget i ryggen - det gir meg fin støtte, sier Anne Skjelkvåle.

BIRGER THURN-PAULSEN

KOMMENTAR

Partinavn og strategi

Kunne Lenin så kan vi, hevder Trond Andresen (TA) med flere. De sikter til at Lenin endra partibegrepet fra «sosialdemokratisk» til «kommunistisk», og TA bruker dette som støtte til sitt forslag om at AKP nå må forandre navn.

Jeg har tenkt i de samme baner som TA, men har forandret oppfatning: Lenin foreslo ikke dette i en situasjon hvor begrepet sosialdemokrati var spesielt upopulært blant folket, men fordi bevegelsen sto ved et historisk veiskille: proletarisk internasjonalisme kontra knefall for nasjonalistisk borgerskap. Og revolusjonær kontra reformistisk strategi. Han anså at både assosiasjonene til «Det Kommunistiske Manifest» og til pariserkommunens «kommunarder» ville reflektere partiets mål og metoder (det klasseløse samfunn, revolusjon). Jeg har ikke sett noen begrunnelse fra TA eller andre som kan vise at et navnebytte i dag har tilsvarende prinsipiell betydning.

En historisk parallell som har mer for seg, er Marx sitt programforslag til stiftelsen av den første internasjonale. Det skreiv han i 1866, atten år etter «Det kommunistiske Manifest.» Begrepene sosialisme og kommunisme var ansett som farlige av allmenheten. Proudhon foreslo begrepet «kooperativisme.» Bakunin foreslo «an-arki» (i betydninga «uten hersker», ikke «uten leder» som noen hevder). Marx unngikk å bruke slike begreper, ikke en gang ordet «sosialisme» brukte han i programforslaget sitt. Han var mer opptatt av at arbeiderbevegelsen nå måtte ta skrittet fra økonomisk kamp til organisert politisk kamp. Det skulle være organisasjonens arbeidsmål. Marx lanserte ikke programatiske prinsipper dersom disse kunne hindre samling om delmål. Det prinsipielle lå i understrekninga av å organisere arbeiderklassen for politisk kamp. Dermed holdt han døra åpen for diskusjoner (og uenigheter) om fjernere mål.

Samme holdninga ligger også bak kritikken av Gotha-programmet. Venstrefløy i Tyskland sto på et marxistisk program, lassaleaner ville ikke svelge det. Gotha-programmet er kompromisset de samla seg om. Marx var uenig i dette og mente at kunne man ikke bli enige om et skikkelig program, fikk man lage enheten i bevegelsen uten fellesprogram. Et dårlig program var bare demoraliserende. Marx skriver i et brev til eisenacherne (venstrefløy): «Ethvert skritt av virkelig bevegelse er viktigere enn et dusin programmer.»

Samtidig, som et apropos til vår egen partidebatt, kritiserte han venstrefløy for å ha gitt etter på viktige prinsipper: «Man vet hvor mye det at sammenslåingen kommer i stand vil tilfredstille arbeiderne, men man tar feil hvis man tror at et slikt øyeblikksresultat ikke kan kjøpes for dyrt.»

Min konklusjon? Jeg mener at «kommunisme» er en korrekt beskrivelse av AKPs grunnlag og langsiktige mål. Skulle begrepet fjernes måtte det utelukke være for å gjøre folkemeninga til lags, og det er et betenkelig utgangspunkt for et «nytt» parti. Men det er fortsatt nødvendig at kommunister allierer seg med andre for å slåss for mer umiddelbare mål, for eksempel på et avgrensa sosialistisk program. Et sjølvstendig RV kan vise seg å være et utmerka redskap i den nåværende fasen av klassekampen. AKP og RV kan representere to faser, eller nivåer i kampen. Begge er nødvendige. Å sause dem sammen syns jeg er meningsløst.

TOR OTTO TOLLEFSEN.

” Det er helt uforståelig for meg hva som skal være AKPs særegenheter i forhold til RV... ”

” Jeg tror at prosjektet med Det Revolusjonære Partiet RV havarerer..... ”

Grunnlag for sam

Landstyret i AKP har vedtatt å bygge to revolusjonære landsomfattende partier, sier Per Overrein.

– Det positive i «kompromiss-vedtaket» er at vi er enige om å kutte ut den sjølvpålagte begrensninga i RVs vedtekter, og at AKP ikke vil legge hindringer i veien for oppbygginga av RV. Dette legger grunnen for et konstruktivt samarbeid mellom de to organisasjonene.

Per Overrein, nestleder i AKP, og sentral bak det såkalte mindretallsforslaget fra AKPs sentralstyre, sier dette i en kommentar til den siste utviklinga i AKPs partidebatt.

– Problemene ligger i om vi vil greie å leve med to partier over tid. Det tror jeg ikke på. Det må bli et samla parti på sikt. AKP må omdefinere sin rolle, i retning av en kommunistisk organisasjon hvis viktigste oppgave er å bygge partiet RV. Stake ut en kurs som evner å forene fløyene som nå eksisterer, til - på sikt - å samle dem til et parti under navnet RV. Hvis ikke AKP klarer å omdefinere seg sånn, vil det være fare for en konkurranse mellom to partibyggende organisasjoner på landsplan.

Forskjeller

– Det kan være vanskelig å få øye på de viktige forskjellene mellom de forslaga som nå er lagt fram fra sentralstyret.

– Hva mener du er de viktigste uenighetene mellom flertalls- og min-

dretallsforslaget?

– Politisk er vi mye enige. Dette med å være et bevisst element i klassekampen, forene opprørsbevegelser og tendenser, klar brodd mot sosialdemokratets verdensbilde både nasjonalt og internasjonalt, alt dette er likt. Den viktigste uenigheta ligger i virkelighetsbeskrivelsen: Hvordan vi oppfatter AKP og dets muligheter i Norge i dag. Flertallsplattforma griper ikke inn i den aktuelle politiske og taktiske situasjonen: Oppbrudd i sosialdemokratiet, den almene radikaliserings blant folk, at SV forlater marxismen og sosialismen, eller den ideologiske krisa etter Tien-an-men og hendingene i Øst-Europa.

– Jeg mener at AKP umulig kan bli den samlende krafta til venstre for SV, både ut fra feil partiet har gjort og ut fra hvordan et parti i dag må bygges opp.

– Vi (mindretallsforslaget) ønsker å signalisere at om deler av gamle NKP, venstrefløy i SV og andre ønsker å være med i RV, så er de velkomne. RV er ideologisk sett breiere, men den bredden vil ikke gå på bekostning av en skarp klassekamp-profil. Dessuten kan RV direkte ta i bruk den offentlige arenaen, på grunn av RVs arbeid i kommuner og fylkesting, og bli oppfatta som et parti av folk. Flertallsplattforma derimot hevder at vekstmulighetene for RV ikke er særlig store. Det er helt uforståelig for meg hva som skal være AKPs særegenheter i forhold til RV, bortsett fra at AKP kal-

ler seg kommunistisk og har høyere kontingent. Jeg syns ikke dette er nok til å opprettholde to organisasjoner. Politiske kamper om taktikken overfor sosialdemokratiet, miljøkampen, kvinnekampen med mer vil vi få uansett, både i AKP og RV.

– Andre særheter ved det gamle AKP vil både flertallet og mindretallet folate. Ingen av oss forsvarer lenger i praksis det leninistiske kaderpartiet, men like viktig er det at ingen av oss heller er interessert i at RV utvikler anti-leninistiske eller anti-maoistiske tendenser, eller ønsker å føre politiske kamper om AKPs historie i RV.

Oppbygging av RV

– Hvordan vil du, som nestleder i AKP, bruke tida fram til landsmøtet? Og etterpå?

– Jeg mener at vedtaket om at EF-kampen er den viktigste nå er gledelig og helt riktig. Jeg vil slåss for at RV gjør det samme vedtaket, slik at alle krefter kan settes inn på dette, fordi det handler om det viktigste politiske slaget siden 1972. Det er helt sentralt nå å skjære igjennom og legge andre ting til side. Videre må vi fortsette partidebatten - og jeg vil slåss for at AKP allerede nå deltar i oppbygginga av RV. Jeg vil ikke stille med forslag om sammenslåing av RV og AKP, men etter landsmøtet vil jeg helt kaste kreftene inn for å bygge RV. Jeg kommer ikke til å ta noe gjenvalg til verv i AKP, avslutter Per.

TOR OTTO TOLLEFSEN

Kompromisset innebærer at vi som vil viderutvikle AKP får arbeidsro. Vi kan fortsette å jobbe med ideer og uenigheter uten at denne diskusjonen blir hemma av å måtte argumentere mot dem som vil nedlegge AKP, sier Erling Folkvord.

Erling Folkvord, nestleder i AKP, og en av underskriverne bak flertallet i sentralstyrets plattformforslag, karakteriserer landsstyrevedtaket som positivt.

– Vedtaket slår fast at det er enighet om å bygge ut RV, uten at dette betyr avvikling av AKP.

Mange uløste problemer

– Hva mener du er de viktigste forskjellene mellom flertallets og mindretallets plattform?

– Uenighetene kommer ikke så tydelig fram dersom du leser forslaga ord for ord. Forskjellen ligger i holdninga til hvilke oppgaver den revolusjonære bevegelsen må løse. I løpet av de hundreogtjue åra som har gått fra pariserkommunen til i dag, er det mange problemer som ikke er løst, hverken teoretisk eller praktisk: Arbeiderklassen trenger et stramt parti for å ta makta og styrte borgerskapet. Samtidig må vi må skape et mye mer utvikla demokrati enn revolusjonære partier har gjort hittil. En svakhet er det også at tidligere partier, som har stått i spissen for revolusjoner, har vært gubbepartier. Det er ikke tilfeldig at flertallsforslaget i hovedsak er utarbeida av damer.

– Jeg er redd for at den kvinnepolitikken som er utvikla skal tas knekken på av sjølve tregheta i gubbesystemet. Det som

narbeid?

blei utvikla av jentene i AKP på 80-tallet er ganske enestående internasjonalt. Men det arbeidet er ikke sluttført, og kan godt tas knekken på om vi ikke utvikler det videre. I disse uløste problema ligger opphavet til at tidligere revolusjonære partier har lagt grunnen for nye herskerskikt.

– Mindretallet ser ut til å mene at bare vi tar med oss det beste fra AKP over i et nytt parti, vil vi legge vår vonde fortid bak oss og folk vil strømme til. Jeg mener at vi ikke må la oss blende av RVs valgframing til å tru at det går an å hoppe bukk over disse problemene. Derimot må vi legge problemene åpent fram og invitere arbeidsfolk og andre til å diskutere løsninger med oss. Vi må lede ved å gjøre folk store og betydningsfulle, ikke ved å redusere dem til applaudører for enkelte talere og folkehelter.

– Ved mangelen på holdning til slike problemer risikerer mindretallet å ta med seg noen av de dårligste tradisjonene våre, ikke de beste, over i et nytt parti. Jeg tenker på Stalins og vår egen praksis med å plassere folk i båser ut fra standpunkter de tar i enkeltsaker, eller praksisen med å la menige medlemmers innflytelse begrense seg til å ta stilling til de linjene som toppene lanserer. Vi har for eksempel veldig ulikt syn på det nye studiopp- legget fra studieutvalget i AKP. Jeg har prøvd det, og her viser det seg nettopp at alle medlemmenes erfaringer er like viktige. Det er ganske revolusjonært sett i forhold til vår partikultur. Det forundrer meg at folk fra mindretallet, som jeg har diskutert dette med, ikke synes at dette

opplegget er brukbart.

– Jeg tror at prosjektet med Det Revolusjonære Partiet RV havarerer, men kompromisset gir grunnlag for å samarbeide og gjøre felles erfaringer gjennom praktisk politikk. Slike klassekamperfaringer vil med tida vise hva som er brukbart og hva som ikke er brukbart. Det gir meg grunn til å se optimistisk på framtida.

Innstilt på samarbeid

– Hva vil du, som nestleder i AKP, bruke tida til nå?

– Kampen mot EØS har klar prioritet. Å organisere denne kampen, samle erfaringer og legge til rette for lokalt arbeid. Etter vel tjue års politisk arbeid har jeg noe å bidra med her, tror jeg. Samtidig er jeg opptatt av at partidebatten føres sånn at alle, med forskjellig lokalt utgangspunkt, kan delta i den og utvikle partiet.

– Jeg vil understreke noe som er vesentlig nytt i AKP: De fleste, uansett fløy, viser nå i praksis at de er innstilt på å diskutere uenigheter på en måte som ikke ødelegger for framtidig samarbeid. Det representerer et klart og positivt brudd med erfaringa fra tidligere partikamper, og lover bra for framtida, sier Erling til slutt.

TOR OTTO TOLLEFSEN
FOTO: OLA SÆTHER

Kompromiss for handling

Ut fra erkjennelsen av at ingen er tjent med krig, at både RV og AKP kommer til å fortsette, har landsstyret i AKP vedtatt et kompromiss for handling. Opprør har spurt medlemmer i landsstyret om de tror på kompromisset.

Siri Jensen:

– Kompromisset er et arbeidsgrunnlag. Først og fremst det. For oss som vil ha et AKP og utvikle det gir kompromisset mere rom for å bruke kreftene til å gjøre det. Det betyr for AKP: Å utvikle gode forslag i debatten fram til landsmøtet. Dette inkluderer diskusjonen om åssen utvikle RV, hva AKP mener om det. Og det betyr å styrke den politiske praksisen til AKP og utviklinga av ekstern politikk og kamp.

– Kompromisset legger opp til å legge den interne krangelen til side ut fra en respekt for at det finnes ulike syn, og at vi har respekt for at vi er i samme revolusjonære bevegelse.

– Dette er et kompromiss for handling for hele partiet. Medlemmene må trå til og ikke overlate dette til ledelsen.

Eli Aaby:

– Dette må være et signal til partilaga om at diskusjonen i partiet ikke skal slutte. De ulike plattformene må diskuteres i laga framover.

Per Overrein:

– Kompromisset betyr tre ting:

1. På det førstkommende landsmøtet vil jeg ikke gå inn for sammenslåing.
2. En opprivende fight rundt verdiene til AKP ønsker jeg ikke.
3. RV vil bli et revolusjonært, lands-

omfattende parti.

– Jeg mener AKP må omdefinere sin rolle etter dette kompromisset. Mitt mål er fortsatt en samlet organisasjon som bør bygges i RV.

Paul Gamlemshaug:

– Det viktigste med kompromisset er endret praksis. Det må ikke bli som i Jugoslavia der det vedtas utallige våpenhviler, mens krigen bare fortsetter å rase.

Jørn Magdahl:

– Kompromisset gjør at folk kan jobbe med å utvikle den revolusjonære bevegelsen. På denne måten får vi flere diskusjoner ut fra hva vi gjør på vårt sted, og hva gjør jeg.

Arne Byrkjeflot:

– Kompromisset er også et uttrykk for en reell enighet, nemlig at det finnes to organisasjoner, og at AKP og RV kommer til å fortsette. Dette får blant annet den praktiske konsekvensen at det gir mer rom for EF-arbeid.

Mette Holmsen:

– Jeg er glad for at landsstyret sammen greide å lage et forslag til kompromiss. Det er flott at vi er enige om dette vedtaket. Kompromisset er en plattform for å forene kreftene i det politiske arbeidet vårt utad, og bør være et sterkt signal om å få slutt på

indre og ekstern kriging. Det er mulig fordi vi er en del av den samme revolusjonære bevegelsen i Norge.

Veslemøy Fjerdingstad:

– Det som er all right, er at det er mulig å fortsette med AKP. Det er viktig for meg. At AKP-jobbinga ikke blir lammet av diskusjonen om sammenslåing eller ikke. Samtidig inneholder kompromisset ting jeg er uenig i: At RV skal utvikle seg til et parti og noe mer enn en valgfront. Jeg tror dette utelukker folk som kunne ha blitt med i RV.

– Samtidig er dette det beste vi kunne få til nå. Derfor er jeg for det.

Jorun Gulbrandsen:

– Jeg synes det er positivt. Det er nå helt klart at AKP fortsetter og ikke blir slått sammen med RV. Det betyr at det går an å ha en diskusjon i AKP om åssen AKP kan utvikles. Samtidig er det bra at AKP ikke skal være noen bremsekloss for RV, men tvertimot positiv deltaker.

– Håper det blir arbeidsro sånn at det går an å jobbe mot EØS, rasisme og budsjettnedskjering.

– Årsmøtet i Oslo RV i januar blir en viktig prøvestein om vedtaket har noen betydning.

ERIK NESS

«Kompromiss-vedtaket»

Valget høsten 1991 viste en klar venstretendens: Partiene som går mot medlemskap i EF fikk størst framgang. RV gjorde sitt beste valg noensinne. Skolevalgene bekreftet at denne radikaliseringa er spesielt sterk i ungdomsgruppene.

Den viktigste årsaken til dette er EF-spørsmålet. Store folkegrupper innser at sjølråderetten vil gå tapt og demokratiet svekkes ved et EF-medlemskap. EØS-avtalen legger opp til et B-medlemskap, med store og negative virkninger for selsksetting, bosetting og miljø. Allerede idag er massearbeidsløsheten blitt godtatt som en nødvendig del av systemet. Sosiale sikkerhetsnett rives ned. Voldsrasisme og fascisme er et voksende problem.

Denne utviklinga stiller store krav til den revolusjonære bevegelsen i Norge. Det er behov for en politisk offensiv mot euro-sjåvinismen og de herskendes verdensbilde. Det trengs politisk initiativ og politisk ledelse på mange felt av klassekampen. Muligheten for å smi nye politiske allianser er store. Det er objektive muligheter til politisk og organisatorisk framgang.

I denne situasjonen er det svært beklagelig om revolusjonære fortsetter å bruke sine begrensede krefter på intern strid, som kan føre til økende frustrasjon og oppsmuldring. En fullstendig splittelse i den revolusjonære bevegelsen vil være

et tilbakeslag for alle fløyer i partiet.

Situasjonen er at en del av partiets nåværende medlemmer ønsker å gå ut av AKP og bruke kreftene sine i RV, mens andre, som også vil delta i RV, kommer til å opprettholde AKP. Dette må vi forholde oss til. Vi må prøve å finne fram til en løsning der vi kan samarbeide om det vi er enige om, og trekke i samme retning. Vi ser på RV og AKP som to deler av en revolusjonær bevegelse - ikke som to konkurrerende organisasjoner.

Vi vil derfor anbefale følgende løsning:

1. Landsstyret går inn for at AKP opprettholdes som kommunistisk parti. Det politiske grunnlaget er AKPs program. Det må gjennomføres en diskusjon om hvordan AKP skal fungere og utvikles ut fra de reelle ressurser vi nå rår over. Dette gjelder både politikk, organisasjon og hvilke oppgaver vi skal arbeide med. AKP må her ta hensyn til RVs nye rolle.

2. Landsstyret går inn for at vedtektsformuleringer (paragraf 1 i RVs vedtekter) og vedtak som begrenser RVs aktivitet og arbeidsoppgaver til valg og parlamentarisk arbeid blir opphevet. RV lokalt og sentralt må sjøl bestemme hvordan RV skal bygges ut. Landsstyret mener at RV bør utvikles til et landsomfattende revolusjonært par-

ti med allsidig politisk virksomhet. Den politiske bredden i RV bør opprettholdes, og arbeiderinnrettinga styrkes. Landsstyret mener at RV må gi medlemmene mulighet for ulike aktivitetsnivåer, og gi rom for forskjellige lokale organisasjonsformer. Det må stilles som et mål å få til et konstruktivt samarbeid mellom RV-medlemmer som har tilhørt ulike fløyer i AKP.

3. Partidebatten framover og spesielt landsmøtet må konsentrere seg om AKP, hvilke muligheter partiet har, hvilke politiske utfordringer vi står overfor, og hvordan vi skal organisere oss. I denne debatten er også RV og AKPs forhold til RV et sentralt tema, og debatten om mulig samling på sikt er ikke avsluttet.

4. I den nåværende situasjonen må det være rom for ulike løsninger med hensyn til hvordan lokale AKP- og RV-lag skal fungere. Forskjellene fra sted til sted, både i ressurser og oppfatninger, er så store at det ei tid framover bør kunne eksperimenteres med forskjellige organisasjonsformer. Erfaringene over tid kan gi bedre grunnlag for å avgjøre om det seinere er riktig eller galt å satse på en samling i ett parti.

5. Landsstyret går inn for at landsmøtet i AKP holdes innen sommeren 1992.

(Ingen i AKPs landsstyre stemte mot. En stemte avholdende)

«Effektivisering» legaliserer budsjettkutt

Lørdag 2/11 holdt Voss RV å pent seminar for kommuneansatte, politikere, bønder, små brukere og andre om offentlig økonomi. Utgangspunktet var Normannutvalgets rapport.

Det er rapporten om «Effektiviseringsmuligheter i offentlig virksomhet» som nå legges til grunn for makt-

havernes budsjettarbeid over hele landet.

Torstein Dahle innledet Han advarte mot dem som avviser rapporten som et makkverk. Poenget er at den er uttrykk for en tankegang, en ideologi som legitimerer så kalt frigjering av 500.000 årsverk i offentlig virksomhet og landbruket.

Seminarer samla et 20-tals deltakere. Ruth Jørgensen, nyvalgt andrerrepresentant for RV i kommunestyret er veldig fornøyd. Hun forteller at deltakerne ikke representerte så stor bredde politisk, men at det samlet mange kommuneansatte i omsorgssektoren, bønder og ansatte i post og tele. Semi-

naret gjorde særlig inntrykk på folk som har med klienter gjøre.

Det var omtrent halvt om halvt kvinner og menn på seminaret.

– Det skjer så mange ting som har med økonomi gjøre, som gjør dem frustrerte, sier Ruth.

– De kommer i klemma mellom budsjettansvaret, og klientene. På seminaret fikk de forståelse for de større sammenhengene i dette, og sammenhengen fra topp til bunn. Ei dame som var nyinnvalgt politiker fra SV hadde uttalt at «dette åpna ei ny verd for meg..», og ei anna hadde sagt ho «kunne sitje her idagevis og berre høyrte på».

– Torstein Dahle hadde da også mest berørt kvinnearbeidsplasser innen skole og helsevesen i innledningene, fortsetter Ruth.

– Og han er en utmerka pedagog. Ruth Jørgensen er meget fornøyd med seminaret, men hun vet ennå ikke hvordan en skal følge det opp i praktisk handling. Hun vil i allefall fortsette å være med på seminarer der en får økonomien knyttet til egen hverdag på denne måten.

– Det er viktig at de offentlig ansatte kommer ut på banen nå. De må ikke la seg kneble, eller knuse av frustrasjon.

GRETE BULL

Ruth Jørgensen, nyvalgt andrerrepresentant for RV i kommunestyret på Voss vil gjerne på flere økonomi-seminarer etter dette. Foto: Thomas Vermes.

RVs lokalpolitikere lærer

Nå går det slag i slag med kurs og seminarer for nyvalgte representanter i kommunestyre og fylkesting.

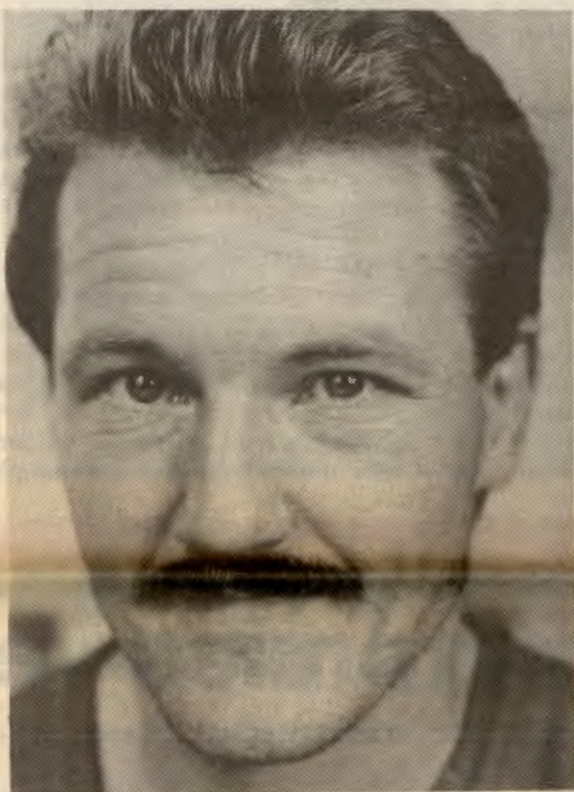
Rød Valgallianse-AU og Ny verden i samarbeid med fylkesorganisasjonene står bak kurs i Bodø og Oslo for hele landet, og Telemark har allerede avviklet et seminar.

Kommunene og Kommunenes Sentralforbund (KS) arrangerer også skolekurs. Vi spurte Mary Ann Bjørnflaten som er ny i Notodden bystyre om hvordan det fungerte, og hun syntes ikke at hun hadde fått mye ut av dette seminaret.

Vi har sett på oppleggene fra KS og er så hjertens enige: Det er ikke bare de formelle reglene og makthavernes definisjon av de folkevalgte rolle vi trenger. Vi trenger motkunnskap og en kritisk holdning til våre såkalte rettigheter og plikter. Det er lett å disiplinere ferske representanter ved sette grenser for politikernes virksomhet og kommuneansattes rett og plikt til uttale seg.

– Jeg har derfor valgt å melde meg på RV-AUs seminar i Oslo fordi jeg synes det er mest nyttig for meg. Vi trenger først og fremst å utvikle en kollektiv arbeidsstil, sier Mary Ann.

– Har du ikke vært på fylkeskurset? – Nei, jeg måtte velge, jeg kan ikke bruke alle helgene. Du må huske på at vi har få dager i Telemark, og der har er ansatt i omsorgsykker med vakter og turnuser. Det som er utenom må vi prioritere sterkt, og da har vi en annen prioritering enn gutta. Vi velger heller familie og unger, og det er

RV-AU og Ny verden i samarbeid med fylkesorganisasjonene står bak skoleringskurs for RV-representanter, og Telemark har allerede avviklet et seminar. Vi har snakka med Bjarne Berg Wiig (t.v.) og Morten Halvorsen (t.h.) som begge var med på kurset. Foto: Ola Sæther.

jeg jammen glad for. Men vi her på Notodden har fått tre forskjellige damer inn i tre hovedutvalg. Det er vi stolte av.

Erfaringer fra Telemark

Helga 9-10 november holdt 20 av de vel 25 RV-parlamentarikerne i Telemark kurs. Miljøkampen og tilpassing til EF-EØS sto i fokus både lørdagen og søndagen, men det ble også tid til diskutere oppbygginga av en fylkesorganisasjon.

Vi har snakka med Bjarne Berg Wiig og Morten Halvorsen som beg-

ge er fornøyd med kurset.

– Det er bra med kurs der vi legger vekt på grundige informative innledninger, sier Morten. Ikke bare debatter og linjekamp. Det er mer matnyttig i dagens situasjon.

Budsjettkamp

Morten sto sjøl for innledning om budsjettarbeid. Med utgangspunkt i erfaringene på Notodden viste han hvordan utviklinga hadde vært på de ulike sektorene; hvordan innstramningene skjer under dekke av nye regnskaps- og budsjetttrutiner, rulle-

rende langtidsbudjett osv: «Det kalles desentralisering og demokratisering, men det medfører blant annet at kommuneansatte og ansvarlige etatsjefer blir knebla.»

Morten ga også nyttige råd og tips ut fra hvordan Notodden RV har bygd opp sin motstrategi.

EØS og miljø

Søndagen var via miljøkampen. Per Håkonsen innledet om resirkulering, kildesortering osv.

– Det ble ikke tid til diskutere oss fram til endelige linjer for RV på dis-

se spørsmål, sier Bjarne.

– Men det er verd å merke seg at EØS får stor betydning også her. Det tyske systemet for behandling av emballasje vil fortone seg som enda et proteksjonistisk tiltak under vignetten «miljø».

– Samferdselspolitikken er også prega av at EØS-EF tilpassinga går med ekspressfart, sier Bjarne. Alle transportplaner dimensjoneres med biltafikken i bunn og kommer til ende med at hele fylket blir dekket av autostradaer som i Hamburg.

Bjarne mener mye av miljøkampen i Telemark kommer til å stå om samferdsel. Morten føyer til at en ikke må glemme de indre strøkene av fylket, som først og fremst satser på ny jernbane til Haugesund.

– Det må ikke bare bli snakk om Grenland, sier Morten.

Han mener også at kampen om sjukehusstrukturen blir den mest sentrale. Alle lokalsjukehusene, med fødeavdelinger kommer under press.

Unngå byråkrati

Det er tydelig at Telemark RV har hatt utbytte av denne samlinga. De har også hatt idedugnad omkring utbygginga av organisasjonen. Geografisk er de heldig stilt. De kan møtes alle med bare en times kjøring, og holder god kontakt på den måten.

– Men det trengs en sterk organisasjon, og den må ikke bli for byråkratisk, sier Morten og fortsetter:

– Det var det debatten på seminaret dreide seg om. Fylkesledelsen må ikke drukne i oppgaver, det er lokalgruppene som må bygges sterkere.

Konferansen mente ellers at målsettinga på å verve 10 prosent av RV-stemmene til medlemmer var realistisk, - kanskje litt lav.

GRETE BULL

Bli medlem av RV

RV forplikter seg til:

- å sørge for at du får informasjon om hva RV driver med, bl.a. ved at du får medlemsavisa Opprør.
- å invitere deg til medlemsmøter.
- å gi deg muligheter til å delta lite eller mye i politisk aktivitet sammen med andre.
- å gi deg muligheter til å vre med å bestemme hvordan RV skal utvikle seg framover.
- å ikke inase på deg dersom du bare vil vre passivt medlem.

Du forplikter deg til:

- å betale medlemskontingent (100-200 kroner pr år). * å godta RVs program og vedtekter.

Send slippet inn til:
Rød Valgallianse, Gjøteborggt 8, 0556 Oslo 5

JA, jeg vil bli medlem av RV.

Jeg bestiller RVs program og vedtekter (kr 15).

Jeg ønsker mer informasjon om RV.

Jeg ønsker å støtte RV økonomisk.

Navn:

Adresse:

Tlf:

RV bygges ut

RVs landsstyre vedtok på sitt siste møte å sette i gang en storstilet organisasjonsoffensiv med målsettinger om medlemsgrupper i 80 kommuner i løpet av året, og i 120 kommuner i løpet av neste år, og medlemsverving med målsetting om 3000 medlemmer innen sommeren 1992.

Opprør har kontakta noen kommuner for å få en liten føling med hva som foregår lokalt rundt omkring i landet, og kan allerede se konturene av en positiv utvikling i organisasjonsarbeidet som lover godt for tida framover. I tillegg har RV-AU varslet at et sentralt organisasjonsutvalg nå er nedsatt, i henhold til landsstyrevedtaket om dette. Utvalgsmedlemmene er: Berit Jagmann, Pål Ravensborg-Gjertsen, Anne Minken, Arve Ottersen, Olaf Svørstøl og Per Håkonsen, og kontakt med utvalget kan lettest tas gjennom Berit Jagmann på RV-kontoret i Oslo, 02-384250.

Men tilbake til «grasrota». Vi har hatt en prat med fire RVerer som er sentrale i arbeidet på sitt sted, Arne Gaute Loftesnes fra Mandal, Torgeir Engstad fra Balsjord, Jørn Magdahl fra Nøtterøy og Chris Hartmann fra bydelen Romsås i Oslo.

Mandal

En optimistisk nyskaping
I Mandal har RV aldri tidligere vært organisert. Arbeidet har stort sett vært bygd opp omkring valg, av en liten aktivistkjerne av AKPere og uavhengige. Men dette er nå endra. Arne Gaute Loftesnes forteller:

– Vi hadde 10-12 aktivister med i valgkampen, lokalt program, og økte vår oppslutning fra 21 til 63 stemmer. I slutten av september holdt vi oppsummeringsmøte og ville forsøke å danne et lokalt RV-lag. Resultatet var over forventningen. Det kom ca. 20 folk, og det var svært stor interesse for å bli med i det lokale RV-styret. Det nye styret har 10 medlemmer, og alle ønsker å være aktive.

– Hva ser dere på som viktigst i startfasen?

– Vi arbeider med mange saker,

men de to viktigste er nok å lage opplegg for skoloring og å finne riktige markeringsformer for vår politikk utad. Bl.a. skal vi snart ha et åpent medlemsmøte hvor Stein Rafoss skal innlede om spørsmålet «Hva er sosialisme?»

– Hvor mange medlemmer har Mandal RV?

– Vi har 22-23 medlemmer, og vi har en målsetting om å bli ca. 35 i løpet av et halvt års tid. Vi innbyr interesserte til møtene våre selv om de ikke er medlemmer, og håper å verve en del på den måten. I tillegg er Mandal en by der «alle kjenner alle», og en del vil nok bli verva blant venner og kjente.

– Hvordan ser du på mulighetene for å gjøre RV til en permanent slagkraftig organisasjon i Mandal?

– Nå ser det ganske lyst ut. Kjemien i styret er veldig god, og det er gøy å gå på møtene. Folk synes det er O.K. å jobbe med RV. I tillegg bør nevnes at Mandal har et grusomt konservativt kommunestyre, og at misnøyen med det er stor hos mange. Vi har i den seinere tida, etter valget, begynt å få henvendelser fra folk som vil at vi skal gjøre noe med saker som de er opptatt av, og jeg tror at vi i åra som kommer skal klare å legge grunnlaget for å komme inn i kommunestyret ved neste valg.

– Ellers?

– Vi vil ha Opprør sendt til oss!

Balsjord

Stabil RV-organisering siden 1983

I Balsjord kom RV inn i kommunestyret etter kommunevalget i 1987. Ved årets valg gikk RV fram fra 82 til 130 stemmer. Torgeir Engstad er RVs representant i kommunestyret i Balsjord.

– Hvordan er utviklinga av RVs organisasjon i Balsjord?

– Her hos oss er RV-organisering ikke noe nytt. Vi har hatt RV lokalt som medlemsorganisasjon siden 1983, og den har stort sett vært stabil hele tida. KK-salg og krefter fra det lokale AKP-laget har betydd svært mye for kontinuiteten i RV-organiseringa her, og siden 1988 har vårt arbeid i kommunestyret betydd mye politisk.

– Har aktiviteten økt etter høstens valg?

– Ikke noe vesentlig. Aktiviteten har vært jevn hele tida. I løpet av den siste fireårsperioden har vi fått et mye større omland og er blitt styrka politisk. Nå jobber vi med å utforme en helhetlig politikk for neste periode i kommunestyret. Valget har ført til at en maktsjuk lokal AP-ledelse blir

RV skal bygges.

Verveoffensiven

er i full gang.

Opprør har hatt

en prat med fire

RVerer som er

sentrale i arbeidet

på sitt sted.

Foto: Ole John

Aandahl.

skifta ut, og RV er blitt kontakta av SP og KrF. Det blir ny SP-ordfører med RVs støtte, sammen med SV, SP, KrF og FrP, mot AP og H. Våre krav har vært at EF/EØS, den nye kommuneloven og kommunens personalpolitikk skal behandles i kommunestyret.

– Har dere lokale målsettinger om medlemsverving?

– Nei, ikke enda. Antallet RV-medlemmer har variert mellom 10 og 15 i flere år. Men vi skal snart ha et møte om målsettinger hvor dette spørsmålet også kommer opp. Ellers kommer vi til å bygge videre på det arbeidet vi har gjort de seinere åra, og den økte politiske oppslutninga det har gitt.

Nøtterøy

Bygger RV etter lokal valgseier

På Nøtterøy gjorde RV et kjempevalg og økte fra en til to representanter i kommunestyret. Jørn Magdahls avsløringer av det lokale Høyres pampevelde i forrige periode var nok den viktigste enkeltårsaken til framgangen. På Nøtterøy mener mange at RV trengs. Men videre framgang kommer ikke av seg sjøl, og Nøtterøy RV bygges ut. Jørn Magdahl forteller:

– Fram til landsmøtevedtaket om at RV skulle være en medlemsorganisasjon var RV-arbeidet på Nøtterøy organisert rundt kommunestyregruppa, stort sett av folk fra AKP. Men det siste halvannet året har RV begynt å

organisere seg sjølstendig, og etter valget har vi videreutvikla organisasjonen betydelig.

– På årsmøtet til Nøtterøy RV den 1. november var det 16 til stede. Det ble for første gang valgt et styre, med fem medlemmer. Av disse fem er to fra kommunestyregruppa mens de tre andre skal ha hovedansvaret for å utvikle RVs organisasjon lokalt.

– Årsmøtet fatta et lokalt organisasjonsvedtak som bl.a. klarlegger forholdet mellom RV-laget og kommunestyregruppa. Standpunkter til fortløpende kommunestyresaker tæs i kommunestyregruppa, men grunnlaget legges i RV-laget der hovedvekta i arbeidet er på lokale saker.

– Etter valget har imidlertid det lokale RV tatt mål av seg til å jobbe med mer almenpolitiske spørsmål. På mange måter framstår derfor Nøtterøy RV nå som et vanlig parti.

– Hvordan går medlemsvervinga?

– Vi har ca. 20 medlemmer, men de fleste ble verva før og under valgkampen. Målsettinga vår er 35 medlemmer fram til sommeren '92. De første 7-8 nye skulle gå greit, men den siste delen av målsettinga må det jobbes en del med.

– Har dere spesielle svakheter som dere mener dere må jobbe med?

– Vi har for lite ungdom med. Ungdommen er stort sett lite interessert i lokalpolitikk, så det må legges et eget løp for å trekke ungdom til RV. Men det er mye «ny giv» ute og går. Bl.a. har en del tidligere AKPere som har

vært passive lenge nå aktivisert seg i RV.

Oslo, Romsås bydel

Nye folk engasjerer seg

I Oslo skjer den lokale RV-organiseringa bydelsvis. OPPRØR har kontakta en av de bydelene som har hatt representasjon i Bydelsutvalget i denne perioden, og som skal ha det i den perioden som kommer. Chris Hartmann sitter i ledelsen i RV-laget på Romsås, og hun har sittet som leder av Barnehagenemda i bydelen. Ved valget fikk RV 5 prosent av stemmene og gikk fram fra 108 til 165 stemmer.

– Hvor lenge har RV vært organisert på Romsås?

– Vi har hatt ei løs gruppe som har fungert til og fra i 6-7 år, stort sett knytta til bydelsutvalsrepresentasjonen, men fram til i høst har lite vært formalisert. Folk fra AKP har stort sett representert kontinuiteten i arbeidet. Etter valget har lokalt RV-lag konstituert seg og valgt et interimstyre på tre som skal sitte til det avholdes årsmøte på nyåret. Møtet nominerte også representanter til nytt bydelsutvalg og alle underkomiteene. Blant disse er det flere som ikke har vært aktive i RV tidligere.

– Hva mener dere at dere har oppnådd i Bydelsutvalget til nå?

– Arbeidet har for det første gitt oss mye mer konkret kunnskap om bydelen, og RV har fått presentert sin politikk på viktige saker for mye folk som ellers ikke ville kjent til oss. Vi har vært ledende i opposisjonen mot reaksjonære saker som fjerning av morsmålstrener i barnehagene og inntakstopp av flyktninger til bydelen. På slike saker har vi også klart å mobilisere mye folk lokalt mot vedtaksforslagene.

– Vi har også fått anerkjennelse fra andre partier for dette arbeidet, noe som bl.a. har ført til at RV, SV og Ap lokalt har fremma felles forslag til sammensetninga i det nye bydelsutvalget og underkomiteene som for første gang gir RV plass alle steder.

– Hva har dere gjort med medlemsverving?

– Ikke så mye til nå. Vi har fått 3-4 nye medlemmer etter valget og er 14 medlemmer i alt. Målsettinga er å fordoble dette antallet i løpet av vinteren. Vi planlegger jevnlig medlemsmøter utover, både med lokale saker og innhold i forhold til RVs landstyrevedtak om diskusjoner i gruppene framover. Det aller første møtet skal gå på budsjettforslaget for bydelen for 1992, og der er det mer enn nok å ta fatt i.

PÅL RAVENSBORG-GJERTSEN

Venstre-sosialistisk valgsamarbeid i Danmark

«Enhedslisten - de rød-grønne» på offensiven.

RV har vært på årsmøte hos danske venner. Enhedslisten - de rød-grønne er resultatet av et omfattende samarbeid mellom seks venstresosialistiske og kommunistiske organisasjoner og partiløse.

De stilte første gang til valg ved forrige folketingsvalg og fikk 1,7 prosent av stemmene, og det nylig avholdte årsmøtet tok viktige skritt for å etablere «Enhedslisten» som en selvstendig

kraft på venstresiden. Dette var det stor enighet om, selv om det var åpenbart for mange fra de eksisterende organisasjonene at dette ikke ville gjøre deres egen organisasjons eksistens lettere.

I sitt program trekker Enhedslisten opp klare grenseoppganger til det danske sosialdemokratiet - inklusive SF - og ser kampen mot arbeidsledsheten, sosial nød og EF-unionen som tre av sine aller viktigste saker.

Danmark ut av EF?

Fra vårt ståsted var kampen mot EF-unionen spesielt interessant. Norske EF-tilhengere forsøker bevisst å dem-

pe unionsspørsmålet, fordi de vet at nettopp unionen er uspiselig for så veldig mange. I Danmark er det nettopp der kampen nå står, og skepsisen i det danske folk er stor. Nitten års medlemskap i EF har ikke overbevist danskene om at EF har vært noen vel-signelse, og motstanden mot unionen, ledet av deres «Storebror» i sør, vokser seg sterk ikke bare på prinsipielt grunnlag, men nettopp ut fra deres erfaringer som EF-medlem. Vi kan derfor i løpet av et par år få den situasjonen at for eksempel Sverige og Finland sitter i medlemskapsforhandlinger mens danskene i folkeavstemning sier nei til EF-unionen. For alt

tyder på at det i løpet av et par år blir folkeavstemning i Danmark om dette spørsmålet.

I vår hilsen til årsmøtet tok vi opp nettopp dette, og understreket hvor viktig den danske kampen mot EF-unionen kunne bli for vår motstand mot EF-medlemskap, og mulighetene for at vi gjensidig kunne styrke hverandre. Årsmøtetets respons gjorde det helt klart at dette var tanker de ville være med på å videreutvikle i praksis.

Vilje til enhet

Den kanskje aller viktigste erfaringen fra Enhedslistens årsmøte var den viljen til enhet som ble demonstrert, og

den optimisme som det førte med seg. Danskene har hatt en rik flora av små venstreorganisasjoner som har brukt svært mye av sine ressurser til å slåss mot hverandre. Samarbeidet omkring Enhedslisten har på mange måter markert et brudd med denne tradisjonen, og dette bruddet er i ferd med å etablere en politisk kraft på venstresiden i Danmark som er noe langt mer enn summen av de samarbeidende organisasjonene.

PÅL RAVENSBORG-GJERTSEN

RV på Stortinget i 1993?

Diskusjonene om stortingsvalget i 1993 bør komme i gang i RV. I første omgang må vi avklare hva vi satser på å oppnå og hvor stor vekt vi skal legge på valget.

Landsstyret i RV skal diskutere stortingsvalget på sitt møte 18. januar, og vi ber om synspunkter før det.

Jeg legger fram mine foreløpige synspunkter. De er ikke bare suget av eget bryst; vi har diskutert i AU og jeg har snakket med en god del personer, men de står for min regning.

Mange i RV har vært med på skuffelser etter stortingsvalg, ikke minst fordi det har vært store forventninger og forhåpninger før valgene. Det er derfor viktig at vi er realistiske. Men vi må også være himmelstormende og se om det er mulig å få til det «umulige». Hvis det bare hadde vært realistiske vurderinger som styrte, så hadde f.eks. Klassekampen aldri blitt noen dagsavis.

Fire målsetninger

Jeg mener RV bør stille følgende målsetninger for valget i 1993:

1. Stortingsmandat i Oslo?
2. Verve medlemmer og bygge opp faste RV-grupper nye steder over hele landet.
3. Markere seg som en spydspiss i kampen mot EF og EØS.
4. Utvikle fylkespolitikk og markere kandidater som vi vil ha inn i fylkestingene i 1995.

Stortingsmandat?

Det er bare i Oslo at RV har muligheter til å være med i kampen om mandat. Jeg mener at alle ideer om stortingsmandat for RV andre steder i landet uten at det skjer helt dramatiske endringer i norsk politikk, er eventyrpolitikk. Følgende tall belegger argumentene: Se tabell i egen boks.

RV har alltid fått mindre stemmer ved stortingsvalg enn ved lokalvalg fordi folk stemmer mye etter å få valgt inn folk. FMS-resultatet var det beste stortingsresultatet vi har hatt, men også da var det langt fram til mandat.

Det bør nå diskuteres grundig i RV og AKP om hvilken betydning det vil ha om RV får stortingsmandat, og hva det vil kreve, skriver Aksel Nærstad. Foto: Ole John Aandahl.

Jeg mener valgresultatet i Oslo tilsier at vi med hånda på hjertet kan si til folk at det er mulig å vinne stortingsmandat. Skal vi oppnå det små må det imidlertid satses for fullt, og det må være enighet om det.

Det bør nå diskuteres grundig i RV og AKP (først og fremst i Oslo) om hvilken betydning det vil ha om RV får stortingsmandat, og hva det vil kreve. Her holder det ikke med overflatiske synsinger. Mange hundre folk i Oslo må mene det vil være veldig viktig, og de må være villige til å gjøre en stor innsats for å oppnå det. Også her i Opprør bør diskusjonen komme i gang. Jeg er for å satse. RV på Stortinget i 1993!

Nei til EF

Det er nødvendig å diskutere hva slags profil vi skal prøve å gi RV, og

hva som skal bli de politiske hovedsakene. Jeg mener RV må satse på å bli det skarpeste partiet mot EF og EØS. Sjøl om vi står for mye riktig politikk, og mange RVere gjør en kjempeinnsats i EF-kampen, har ikke RV klart å bli ei drivkraft i kampen eller det EF-motstanderne forbinder med de hardeste motstanderne. Vi bør satse mye på å utvikle argumentasjon, aksjonsforslag, utfordringer osv.

RV må ha en skarp og radikal profil ved valget. Vi må få fram kapitalismen som system, og at det er nødvendig å slåss mot systemet og for et annet samfunn. RV må ikke bli partiet som bare stiller litt hardere krav enn SV. Vi må gå videre på det vi klarte å utvikle ved dette valget; alternativer til den politikken som føres, og samtidig peke på hvorfor den ikke gjennomføres. Diskusjon om

TABELL: Mulighetene for Stortings-mandat

Første kolonne viser fylkets valgresultat i '89 (FMS).

Andre kolonne viser fylkets valgresultat i '91 (RV).

Tredje kolonne viser hvor mange stemmer som ville sikret mandat i '89.

	FMS'89	RV'91	mandat'89
OSLO:	7543	11.055	12.578
HORDALAND:	2979	2652	11.587
SØR-TRØNDELAG:	1692	2375	11.493
NORDLAND:	1623	1757	8667

sosialisme/kapitalisme må ikke puttes under teppet, men kjøres fram.

Både i valget i 1989 og nå i år så snakka vi en del om nødvendigheten av kvinneprofil. En del bra tiltak ble tatt, men det holder langt i fra. Sånn kan det ikke fortsette. Både kvinner og menn må nå gå sammen om å utvikle politikken og arbeidet slik at RV kan bli et kvinnealternativ - ikke bare ønske å være det.

I Oslo bør toppkandidatene avklares i løpet av vinteren 1992 for at de kan bli markert over lang tid som våre kandidater. Erling er sjølsagt en soleklar kandidat til topp-plassen, men han har ikke bestemt seg for om han vil ta den store jobben det er å stille opp. De tre fire øverste på lista vil uansett jobbe sammen og markere seg sammen, så det trengs diskusjon om og med kandidater.

I alle de andre fylkene mener jeg vi bevisst skal bruke stortingsvalget til å få fram kandidater som vi ønsker skal inn i fylkestinget i 1995. I mange fylker drives det ikke fylkesvalgkamp. I Vestfold hadde RV vært i fylkestinget om vi hadde fått like mange stemmer som ved kommunevalget. Hvem bør bli RVs første fylkestingsrepresentant? Hvordan bruke valget i 1993 til å få mandat i 1995?

RV-utbygging

Stortingsvalget gir oss en kjempegod mulighet til å nå ut til mye folk og til å komme i konfrontasjon med andre partier. Ikke minst skolemøtene er viktige her. Vi bør satse mye på å verve medlemmer og bygge RV-grupper rundt valget. her må det stilles konkrete oppgaver og målsetninger når vi nærmer oss valget.

Felleslister?

RV vil sannsynligvis komme i ei klemme ved valget i 1993. Det vil bli et EF-valg, og alle EF-motstandere vil være opptatt av å få valgt inn EF-motstandere. Det vil være et viktig ar-

gument mot å stemme RV - «Dere bare tar stemmer fra dem som har muligheter til å bli valgt inn.»

Valgordninga rammer småpartiene fordi det ikke hjelper å ha prosentvis nok oppslutning på landsplan til å få mandat (1 prosent på landsplan vil matematisk gi 1,85 stortingsrepresentant). Fram til forrige stortingsvalg var det mulig med teknisk listesamarbeid (dvs. partiene stilte på sine egne lister, men stemmene ble regna sammen i forhold til mandat). For å få den samme effekten nå, så må partiene stille felleslister - f.eks. Felleslista av De grønne, Pensjonistpartiet, RV og Venstre.

Ønsker vi slike felleslister? Jeg heller i retning av at vi skal gå inn for det, men jeg tror det er lite realistisk å få det til. Grunnlaget for slike lister bude da være:

EF-motstander som toppkandidat.

Ikke noe felles program - partiene stiller sine kandidater på sitt partiprogram.

Fordeling av eventuelle penger (må da få over 2,5 prosent) etter en avtalt nøkkel.

Sjøl uten felles program vil det ligge politikk i det, så det er ikke bare å legge sammen tidligere stemmetall, men det bør sees på. Venstre mangler relativt få stemmer i flere fylker. Med støtte fra De grønne, pensjonistene og RV, vil de komme inn. På samme måte vil RV komme inn i Oslo med støtte fra de andre. Pensjonistpartiet vil ha muligheter i et par fylker. De Grønne er uten muligheter, men vil gjennom et samarbeid f.eks. kunne få en varaplass på Stortinget.

Om vi går inn for felleslister og ikke får det til, vil det være enklere for RV å møte argumentasjonen om at vi tar Nei til EF-stemmer når vi stiller lister.

Send inn synspunkter til Opprør og gi oss gjerne reaksjoner før RVs landsstyremøte 18. januar.

AKSEL NÆRSTAD

Vellykka sjukehusaksjoner i Akershus

I slutten av september var det demonstrasjoner samtidig utenfor alle de fire sjukehusa i Akershus. Ca 5000 folk demonstrerte og slo ring om sjukehuse- ne med armlenker. RVs plass i fylkesting- et var viktig for å få det til.

Det er mye å lære av den flotte aksjonen i Akershus. Det er sjelden at en «treffer» så godt med arbeidet i fylkestinget, men metodene er like sjøl

om resultatet ikke er hundrevis av folk på gata.

Bakgrunnen for aksjonene var sterke nedskjæringer på sjukehusene. Liknende skjer over hele landet. Mange var fortvila, og det var mye skriving i avisene. Venstra tok initiativet til en underskriftsaksjon. Bra tiltak, men for svake krav i grunnlaget. I løpet av høsten har nesten 30 000 skrevet seg på listene. Slike aksjoner bør RV gå i spissen for andre steder. Husmorlagene i Akershus starta innsamling til sjukehusene. Et politisk galt tiltak, men det sier litt om engasjementet.

Jeg har i årevis fremma bra krav i fylkestinget, også i den aktuelle situasjonen, men gjort lite for å reise aksjoner. Etter at jeg fikk en henvendelse fra en sjukepleier på en nedleg-

gingstrua avdeling noen dager før valget, så satte jeg meg sjøl i sving. Da kom posisjonen i fylkestinget til god nytte. Jeg kjente saken godt, og fikk lett tilgang til informasjon både i administrasjon og blant ansatte. Gjennom arbeidet i fylkestinget har jeg snakka med ganske mange tillitsvalgte på de ulike sjukehusa, med interesseorganisasjoner og fagforeninger utenfor sjukehusa. Dette kontaktnettet kom godt til nytte.

Utforming av krav

Jeg utforma to krav ut fra situasjonen, og diskuterte dem med en del tillitsvalgte ved sjukehusene. Det var stor enighet om dem - til tross for at det bare er RV som står for dem, av partiene:

Det må ikke gjennomføres reduksjo-

ner i helsetilbudet i Akershus. Fylkesutvalget og fylkestinget må straks vedta dette, og deretter løse finansieringen.

Statlige myndigheter må garantere økonomien for å opprettholde helse-tilbudet.

Mange bak oppropet

Jeg utforma i samarbeid med et par andre et opprop som vi så samla inn initiativtakere på. I løpet av et par dager var nesten alle de tillitsvalgte ved sjukehusa med, mange andre ansatte, samorg-ledere, og andre fagforeningsledere. På kort varsel lagde vi et møte der alle underskriverne var invitert. Det er enkelt i Akershus med korte reiseavstander. Vi ville ha aksjoner før fylkesutvalget skulle ha møte.

På møtet i aksjonskomiteen ble planene lagt, og oppgaver fordelt.

Mange deltok i forberedelsene på hvert enkelt sjukehus. Det ble lagd plakater, hengt opp i butikker over hele fylket, snakka med aviser og nærradioer, ringt rundt osv. Det ble en enorm oppslutning etter kjempeinnsats fra mange folk.

Resultater

Aksjonene førte umiddelbart til tilleggsbevillinger på 10 millioner slik at nedleggelse av avdelinger ble stoppa, og en avdeling kunne gjenåpne. Flott! Men budjettet for neste år er ennå værre, og vi har ikke klart å føre kampen videre godt nok. Men nå skal aksjonskomiteen samles igjen!

AKSEL NÆRSTAD

Neste nummer trykkes
10. januar

DEBATT

Dead-line
Frist for å levere
debattinnlegg til
neste nummer:
19. desember

Omgruppering eller sekterisme

I sitt svar til Jørn Magdal i Opprør nr.6 stiller Siri Jensen et spørsmål om han er interessert å ha med «deler av NKP» på et felles parti-prosjekt. Han får svare for seg, men Siri Jensen har ikke forstått mitt hovedpoeng når jeg ser positivt på de kreftene i NKP som ønsker å delta i det RV som nå bygges ut. Et RV som på sikt må ha alle elementer som en sterk landsomfattende organisasjon trenger. Dermed vil RV stå fram som det partiet som representerer den samla krafta for den revolusjonære bevegelsen.

Dette er i dag den eneste mulige strategien for AKP, og hvis den håndteres rett vil det ikke gå på bekostning av den politikk og organisasjon som fortsatt er livskraftig i AKP.

Hendelsene i Øst-Europa, masakeren på Tien-an-men-plassen og det totale nederlaget for det byråkratiske diktaturet i Sovjet, har skapt en fullstendig krise for alle sosialistiske, revolusjonære strømninger.

NKP sitt forsvar for Sovjet gjennom begrepet «den reelle sosialisme», det vil si en sosialisme med alvorlige feil - men likevel en form for sosialisme, er fullstendig knust som teori.

Trotskistbevegelsens teori om den «de-

genererte arbeiderstaten» er ubrukkelig til å forstå utviklingen i Øst-Europa og Sovjet. Den har bidratt til å dekke over at en ny herskerklasse har tatt makta.

AKPs analyse om «kontrarevolusjonen» i Sovjet «som stadfesta makta si formelt på den 20. partikongress i 1956» (prinsippprogramet til AKP fram til november 1980) var i praksis et forsvar av Stalins terror og overgrep og som teori fullstendig ubrukkelig. AKP har i dag ingen felles forståelse av årsakene til degenereringen av sosialismen verken i Sovjet eller Kina.

Det at AKP og RV har kommet best ut av disse problemene i praktisk politikk, har sin årsak i den betydelige innsatsen som er nedlagt i støttearbeid for Øst-Europas folk og mot Sovjets imperialism. Men dette fritar ikke partiet for at vi ideologisk er like bankerott som alle andre revolusjonære sosialister i svarene på framtidssamfunnet og hva som gikk galt.

Sånn sett ble AKP et offer for en historisk dialektikk-skjebnens ironi. Det som skulle bekrefte teorien, opprøret i Sovjet og Øst-Europa, forsterket bare den ideologiske oppløsniga av AKP. At dette burde

vært forutsett for i det heletatt og overleve som politisk retning er en annen historie.

De manglende svar fører til at ulike revolusjonære grupper og partier over hele Europa blir presset av virkeligheten til å søke sammen. Borgerskapet kjører offensivt ut mot arbeiderklassen og alt som heter sosialisme. Tidligere ideologiske skille brytes ned, fordi ingen gruppe eller parti har den «helhetlige ideologi» som gjør det mulig å mobilisere kraft og støtte for sekteriske partiprojekt, medlemmer og sympatisører er ikke lenger med. Det er i dette perspektivet vi i dag også må se den partikampen som nå utvikler seg i AKP. Hva disse endringene har betydd blant medlemmene i ulike partier og små grupper har ikke flertallet i AKPs ledelse til nå forstått noe av.

Denne ideologiske krisa er en viktig årsak til at ungdom innafor den grønne bevegelsen ikke ser noen alternativer i de revolusjonære partiene som vokste fram på 60 og 70-tallet. For dem representerer ikke

disse partiene noen svar og de søker forskjellige alternative bevegelser. For dem vil AKP og NKP framstå som det samme om noen år, skapt ut i fra samme tradisjon, bare forskjellig tidspunkt.

Denne ungdommen vil raskt merke seg forsøket på og revitalisere døende partiprojekt der man i utgangspunktet aviser folk og grupper som fortsatt regner seg som revolusjonære. Dermed er ikke mitt primære mål samling av AKP, AMG og NKP, men et parti som evner å opptre på en usekterisk måte i den nye internasjonale situasjonen. Dette er en forutsetning for at nye miljøer som aldri har delta i partipolitisk arbeid skal føle seg tiltrukket av det.

Miljøer som vil avvise og stille seg uforstående til gamle ideologiske skillelinjer eller motsetninger som det er mulig å forene innafor et felles parti.

Jeg ser dermed ingen grunn til å sette meg ned i «Rundbords-forhandlinger» verken med AMG eller med NKP. RV er i dag den naturlige samlingsplassen til venstre for SV. Ikke minst viste kommunevalget at RV fortsatt har støtte og oppslutning. Men jeg ønsker en åpen kontakt og at alle inviteres med. RV er i dag under utforming og de som ønsker å påvirke pro-

sessen er velkommen, ikke gjennom topp-planskontakt sjøl om det også vil skje, men gjennom aktiv deltagelse i RVs organisasjon.

Når Siri Jensen overhode ikke ønsker å gi signaler om at dagens NKP også er velkommen så representerer dette en sekterisk tradisjon i AKP som jeg vil bort fra. Denne linja bidrar bare til å sementere motsetningene på venstresida. Og gjør det umulig for de kreftene i NKP som vil jobbe for enhet å få oppslutning.

Den 30.10 signaliserer Svein Ballo, en sentral NKPer, i Friheten at de ønsker å delta i RV. De ønsker foreløpig å opprettholde sin egen organisasjon. Dette syns jeg er helt greit, så får tida vise om vi greier å bygge ned motsetningene som finnes og forene kreftene i et samla parti.

Nå må RV-ledelsen og flertallet i AKPs ledelse eksternt signalisere at Svein Ballos utspill er positivt. Et slikt utspill står ikke i motsetning til det langsiktige og tidkrevende arbeidet det er å bygge opp RV-organisasjonen, uansett hva NKP måtte velge.

PER OVERREIN

Upresist om landsstyrevedtak

Forrige nummer av Opprør hadde heldigvis en god del stoff om RV. Det var bl.a. artikler om RU-satsing, referatartikkel fra RVs landsstyre, kommentar fra Berit Jagmann til Odda RVs plan for bygging av RV. Det meste av stoffet var skrevet av medlemmer i RVs AU.

Men det er bemerkelsesverdig at alle de vedtak i landsstyret der det var kampavstemninger og et flertall i AU utgjorde mindretallet, er utelatt. På enkelte andre områder er artiklene egnet til å misforstå de vedtak landsstyret har gjort.

1. På ungdomsarbeid er ingenting gjen-

gitt i referatet. Landsstyret skal senere diskutere ungdomsarbeidet med RU, videre ble det vedtatt: «Landsstyret ser det som avgjørende å nå ut til og organisere ungdom. Dette vil bety ulike organisasjonsformer utfra lokale forhold (fra RU-lag, RV ungdomsgrupper, ungdomsforum, sosialistiske elevgrupper, etc.)» Gjennom Opprør får en inntrykk av at alt av RVs ungdomsarbeid skal skje gjennom RU. Dette er ikke riktig.

2. Berit Jagmann skriver at landsstyret avviste Odda RVs forslag om å opprette sentrale utvalg. Dette er delvis feil. Lands-

styret gikk mot å opprette kvinne-, miljø-, og faglig utvalg nå, men sier i enstemmig vedtak: «Landsstyret vil bl.a. på bakgrunn av dette (oppsummering av RV arbeidet på viktige industristeder der RV har gjort et godt valg) ta stilling til hvordan disse erfaringene skal videreføres. Da skal også forslaget fra odda RV om opprettelse av faglig utvalg tas stilling til.» (min uthev.)

Alle vet at det i RV er svært ulike syn på hvordan RV skal utvikle seg: Grovt sett mot valgfront eller altomfattende parti. Derfor er det svært viktig å være nøyaktig i framstillingen av vedtak, særlig der de

som i disse to eksemplene løsner inno den debatten om RVs framtid.

Landsstyret skal på neste møte ta stilling til om RVs landsmøte skal være høsten -92 eller vinteren -93. Jeg mener det er mange gode grunner til å avholde landsmøtet høsten 92 (tidlig diskusjon om stortingsvalgstrategi, rask endring av økonomistrukturen i RV, osv.) Men den viktigste grunnen til at det er strid om tidspunktet for RVs neste landsmøte er selvfølgelig om det skal avholdes før eller etter AKPs landsmøte seint på høsten -92. Dette er kjernepunktet i denne tidspunkt-striden.

For meg er spørsmålet om RV skal være reelt uavhengig av alle deltakerpartier, og bestemme utfra egne behov hvordan organisasjonen skal utvikle seg, eller om RV skal fortsette å forholde seg til et rammeverk bestemt av AKP. Dette spørsmålet bør RVs grunnorganisasjoner diskutere før neste landsstyremøte i januar.

Til slutt en takk til Odda RV for innspillet om RV oppbygging. Det bidro sterkt til en konstruktiv debatt om RV oppbyggingen i landsstyret.

STEINAR NØRSTEBØ
medlem i RVs landsstyre

Sosialisme - to veier

Marxismen-leninismen-mao tse tungstenking, (heretter mlm), bygger sin sosialismeoppfatning på en bestemt tolkning av Marx, som i hovedsak er lik den øst-europeiske tradisjonen. Jeg har bare overfladisk læst Kjersti Ericssons siste bok «Den Flerstemmige revolusjonen», men jeg kan ikke finne noe oppgjør der med mlm's sosialismeoppfatning, som den har fremkommet i studiesirkler, teoretiske tidsskrift og programmer. Et sånt oppgjør har jeg heller ikke registrert at andre har gjort, så jeg forutsetter at den fremdeles står ved lag. (Kjersti Ericssons bok skal jeg komme tilbake til siden.) Jeg mener Marx gir rom for en annen sosialismevisjon, enn den øst-europeiske/mlm-visjonen, noe som har blitt aktualisert av den siste tids verdenshendelser.

1. Mlm-visjonen bygger som SUKP (Sovjetunionens kommunistparti) sin sosialismevisjon på en tradisjon som sier at den grunnleggende motsigelsen i kapitalismen, er at produktivkreftenes utvikling før eller senere kommer til å sprengte produktjonsforholdene (ofte nevnt som eiendomsforholdene i denne modellen) Fortolkningen innafor denne modellen, er at produktivkreftene blir stadig større dvs. mer samfunnsmessige, noe som fører til at produktjonsforholdene utvikler seg fra frikonkurransen gjennom flere ledd til monopolkapitalisme, og senere statsmonopolkapitalisme. Fasen etter, skal da være sosialismen. De sentrale kriterier på sosia-

lisme, som logisk følger denne tankegangen er et samfunn med statsdrift og planøkonomi, hvor «folket» må ha makten over staten. Denne teorien var som skapt for Sovjetunionens behov i 1920-åra, og ble adoptert av hele den sosialistiske verdensbevegelsen. Men det hefter en rekke problemer ved denne teorien:

Virkeligheten har vist, gjennom utviklingen i de sosialistiske land, at denne sosialismeteorien ikke klarte å etablere noe økonomisk system, overlegent de kapitalistiske land

Tvert imot man snakker om at Øst-Tysklands økonomiske potensiale var 10 prosent av Vest-Tysklands ved sammenslåingen. Her vil nok noen si at det vi har sett er byråkratsosialisme og ikke ekte sosialisme, men da gjenstår det like fullt å legge frem en sosialismevisjon som i grunntrakkene er annerledes, og påvise hva som er feil ved den eksisterende, eller å påvise at det slett ikke er den sosialismevisjon man har etterlevet.

Utviklingen i mange kapitalistiske land mot økt privatisering og mindre statsdrift blir helt uforklarlig, hvis man da ikke velger å kalle det et naturstridig og midlertidig fenomen.

Sosialistisk revolusjon kan være mulig i et hvilket som helst land, uavhengig av produktivkreftenes utvikling, dersom kriteriet for sosialisme er statsdrift og planøkonomi. Sosialismen reduseres til et spørsmål om eiendomsrett og plan.

Hvordan kan man forklare utviklingen i kapitalismen fra 1920, hvor produktivkreftene i Sovjet i følge denne teorien var tilstrekkelig utviklet til å gå over til sosialismen, og fram til i dag. I disse 70 årene har produktivkreftenes utvikling vært enorm, langt større enn i kapitalismens første 70 år, men samfunnsmessiggjøringen av produktjonsforholdene har overhodet ikke stått i stil. Er det terrenget eller kartet som er galt?

Statseiendom og planøkonomi forutsetter et enormt statsapparat, det virker ganske uforenlig med kommunismens vyer om et beskjedent statsapparat.

At disse og andre spørsmål får stå ubesvart år etter år svekker denne teoriens troverdighet, her kunne det vært på sin plass med litt mer aktivitet fra grupper som (m-l).

2. Jeg tror at tiden er moden for å oppsummere at denne sosialismemodellen har spilt fallitt, og at vi må se oss om etter alternativ. Det må etter mitt skjønn basere seg på en annen tolkning av den grunnleggende motsigelsen under kapitalismen, som det også finnes full dekning for hos Marx. Det at produktivkreftenes utvikling sprenger produktjonsforholdene, må også for denne teorien være fundamentet, men fremfor å legge vekt på samfunnsmessiggjøringen, må en legge vekt på Marx utsegn om at: «en samfunnsformasjon går aldri under før alle de produktivkrefter som den er vid nok for er utviklet, og nye

høyere produktjonsforhold oppstår aldri, før de materielle eksistensvilkår for dem er modnet innafor rammen av det gamle samfunn selv». Denne setningen peker etter min mening på det Marx omtaler som utviklingen av den stigende organiske sammensetning i Kapitalen bind 3. Det betyr i klartekst at produktivkreftenes utvikling fører til at det relativt sett blir stadig mer bruk av maskiner i den kapitalistiske produksjonen, og stadig mindre arbeidskraft. Og i og med, ifølge Marx, at levende arbeid er den eneste kilden til profitt, vil profittraten tendensielt synke, et fenomen som lett lar seg dokumentere statistisk. Denne fortolkningen av kapitalismens grunnleggende motsigelse gir en helt annen sosialismevisjon enn den tradisjonelle. La meg nevne noen problemstillinger:

De revolusjoner vi har hatt til nå har ikke vært sosialistiske, men rettferdige opprør med basis i ulevelige kår og skjev fordeling i samfunnet.

Teorien om kapitalismens utvikling i lange bølger blir sentral for å forstå samfunnsutviklingen.

Det blir maktpåliggende å gjøre konkrete undersøkelser om kapitalismens nåværende fase. Vi ser at profittraten er på nedtur i de fleste kapitalistiske land, etter en periode med voldsom utvikling av produktivkreftene og maskinandelen i produksjonen.

En annen konsekvens vil etter min opp-

fatning være at statsdrift og planøkonomi blir redusert til virkemidler i økonomien, hvis suksess avhenger av det aktuelle samfunns utviklingsnivå, og ikke hellige kuer som idag.

Det kan være tegn som tyder på at den nedturen kapitalismen har nå, blir langvarig, og at systemet kan få problemer med å komme seg på bena igjen.

Dette må utnyttes i dagskampen, ved å knytte nederlag til det skrantende systemet, og stille spørsmål om dets levedyktighet, og dermed gjøre det til systemkritikk, framfor å gjøre som idag og si at ting er for ille, det blir bedre etter revolusjonen.

Det peker mot en sosialismedefinisjon mer i retning av at kapitalismen opphører når bytteverdiproduksjonen bryter sammen og sosialismen inntre når bruksverdiproduksjonen blir dominerende.

Men vil sikkert mange si, det betyr jo at man bare kan utvikle produksjonsmidlene, så kommer sosialismen av seg selv, er ikke det mekanisk materialisme? Til det vil jeg si at ingenting kommer av seg selv, og den samme innvendingen har vært brukt, og kan brukes om mlm-visjonens tolkning av Marx. Men det er nå en gang sånn at det er mennesker som bebor og skaper dette samfunnet og det gjelder både produktivkrefter og produktjonsforhold.

TOLLEF HOVIG

Gjøkeredet

Tilfældighetene styrte meg inn porten på Eg psykiatriske sjukehus. Jeg slapp inn og så at døra ble låst bak meg. Stemningen var ikke helt på topp, til tross for farge-TV og kaffe-servering. Hvor lenge var folk på dette stedet? En uke, en måned, ett liv? Jeg fikk lov å gå etter en time. Fortsatt lurte jeg på: Hvem er de gale, og er det pent gjort å plassere dem på galehus?

Det er vanskelig å bevise at pengeproblemer fører til psykoser. Derimot er det sant at psykiatriske pasienter har problemer med økonomien. Spesielt når de er på frifot. Jobben har de mista. Utgiftene er som før, og attføring eller trygd strekker ikke til. Hva er det egentlig vi innbillir oss? At folk med store problemer skal forsake alle fornøyelser, leve et disiplinert og asketisk liv, få orden på seg sjøl og bli friske.

I virkeligheten blir det nok en og annen utskeielse, med påfølgende dårlig samvittighet og fast kundeforhold på sosialkontoret. Dette er kanskje kapitalismens versjon av rehabilitering av syke mennesker. Den er så til de grader mislykka at enkelte legger seg inn for å få tre måltider om dagen og en pause i kampen for tilværelsen.

Norge må være et av verdens mest normale samfunn. Det er hyggelig med originaler, men de må jo feile et eller annet. Vi får kanskje være glad for at RV også blir sett på som ganske sinnsykt. Det tyder på at vi fortsatt er revolusjonære.

Psykiatrien stapper piller i folk for at de skal bli rolige. Noen setter pris på det. De som lider av sunn galskap hater pillene. De kan ikke fordra å bli forvandlet til en kastret

hankatt. Livet blir grått. Du sitter i sofaen og venter på vaflene. Skolegang blir bort i mot umulig. Det går ikke en gang an å ta seg en skikkelig ronk. Lobotomi er visst avskaffet i Norge. Kjemisk lobotomi i form av nervepiller er fortsatt på moten. Hvis pasienten nekter å spise piller, kommer represaliene.

Dette handler om menneskerettigheter. Alle har rett til en sjanse til å leve på sin egen måte. De såkalte friske må frigjøre seg fra angsten for alt som er anderledes. Kanskje de gale kan hjelpe dem med å kurere angsten? Sjølsagt kan det være slitsomt å få for mye galskap tett inn på livet. Det må vi finne oss i. Vi lever kan hende i et sinnsykt samfunn, og har ingen rett til å gjemme unna dem som rammes hardest på galehus. Et kaldt og avvisende samfunn er årsaken til mange frivillige innleggelseser.

Dette handler også om respekt. En stor gruppe mennesker går rundt med ubrukligstempel i panna, som reservearbeidskraft. De gale opplever at det står tusener av «normale» foran i køen til jobbene. Av og til skjer det umulige. Jobb. Jeg har sett hvordan en god venn gjorde en arbeidsinnsats på en byggeplass som tiltvang seg respekt. Det var noe annet enn arbeidsstua på galehuset. Når han mista jobben begynte respekten å smuldre opp. Går det an å drømme om en dag da det blir lettere å få jobb enn arbeidsledighetstrygd?

Det er ikke mange som mener noe om pasientenes rettigheter. Det vil skje en forandring. Jungeltrommene hvisker om organisering av en Gale-bevegelse.

BJØRN TORE EGEBERG

UTSATT KONFERANSE!

Konferanse for solidaritetsaktivister

Fredag 31. januar til søndag 2. februar i Oslo

Aktivistkonferansen for antirasister og anti-imperialister som opprinnelig var planlagt til midten av november er flytta til helga i månedeskiftet jan-febr-92.

Konferansen vil åpne med en innledning og diskusjon omkring temaet «Styrkeforholdet mellom imperialismen og de folkelige kreftene i dagens verden».

Er 3. verden fortsatt den viktigste revolusjonære krafta?

Vil den ideologiske offensiven til imperialismen fortsatt holde stand i vår del av verden?

Hvilken stilling står de progressive kreftene i Norge i?

Innleder her vil være Amljot Ask

Konferansen vil særskilt ta for seg temaet *nasjonalisme og rasisme*. Guri Larsen vil holde en egen innledning hvor hun stiller spørsmålet «Det nasjonale:

Rasismens andre side eller drivkraft for frigjøring?».

En hovedsak ved konferansen vil være å vurdere og utvikle linjer og tiltak for det daglige arbeidet vårt. Siste delen av konferansen går derfor konkret inn på *prioriteringer og linjer for solidaritetsarbeidet og det antirasistiske arbeidet i Norge idag*, hvor hele bredden i arbeidet vårt blir drøfta.

Siv Skagestad, Rolf Åkervik og noen fra det anti-imperialistiske miljøet vil åpne diskusjonene i denne delen.

PÅMELDING

Direkte til AKPs internasjonale utvalg, tlf:02-384250.

Husk også å varsle lag og distriktsstyre. Snarest, og seinest innen 24.jan. (Regner med reisefordeling på ca 2-300 kr.)

RØD ROSE

Inger Johanne

Inger Johanne Magnus er en levende, kjempende og aktiv kvinne. Folk får oftest denne rosen i sammenheng med noe spesielt. Nå er det ikke det at

Inger Johanne har gjort noe helt spesielt akkurat nå - det er mere det at hun har gjort det over lang tid.

Hun er etterhvert en av partiveteranene, og hun har ikke spart seg opp gjennom åra, enten det har vært i lagsarbeid og på lokalplanet, eller i andre verv og på andre områder. I tillegg til innsatsen for partiet, for RV, for KK, er hun Bølleleder - på det nivået at hun lærer opp andre Bølleledere. Hun er i det hele tatt opptatt av studier, og sitter stadig vekk i partiets Studieutvalg, der de har utviklet et nytt studieopplegg, nettopp på bakgrunn av erfaringene med Bøllekursene.

Men hun har flere sider. Den uttrykksfulle tegningen av Gyda Glup som vanligvis pryder denne siden - de er Inger Johannes strek.